

SVĒTRĪTA ZVANI

Mineapoles - St. Paula
LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES
VĒSTNESIS

Mācītāja Maija Cepure-Zemmels
2140 Orkla Drive
Golden Valley, MN 55427
Tāl. 763-546-8178

www.mndraudze.org

Diakone Milda Dauka
612-822-1855

BAZNĪCA un KANCELEJA
3152 - 17th Ave. So.
Minneapolis, MN 55407
Tāl. 612-722-4622
māc. 612-722-0174

2009. gads

MARTS

Nr. 3

Valda Mōra

Ar pirmiem saules stariem.

Ar pirmiem saules stariem,
Kas manā logā krīt,
Es gribu savu sirdi
Kā ziedu atdarīt.
Es gribu pacelt acis
Un klusi pateikties
Par jauko, skaisto rītu,
Ko dāvājis man Dievs.

Un solījumu klusu
Es Dievam gribu dot:
Bez ļaunuma un grēka
Šo dienu nodzīvot.
Ar pirmiem saules stariem,
Kas manā logā krīt,
Es gribu savu sirdi
Kā ziedu atdarīt.

— — —

Dieva izredzētais, Viņa Garā svaidītais.

Pulkvedi Kalpaku pieminot.

Un kas jums varēs jaunu darīt, ja jūs no visas sirds dzīsities pēc tā, kas labs? Bet, ja arī jūs ciestu taisnības dēļ, svētīgi jūs esat. Bet nebīstieties no viņiem nedz trūkstāties. Bet turiet Kungu Kristu svētu savās sirdīs, būdami arvien gatavi aizstāvēties savas cerības dēļ pret ikkatru, kas no jums prasa atbildību; Tomēr gan ar lēnprātību un bijību, paturot labu sirdsapziņu, lai, kur jums ceļ neslavu, top kaunā tie, kas nopeļ jūsu labo dzīvi iekš Kristus. Jo ir labāki ciest, darot labu, ja Dieva griba to prasītu, nekā darot jaunu. Jo arī Kristus ir vienreiz grēku dēļ miris, taisnais par netaisniem, lai jūs pievestu Dievam, nonāvēts gan miesās, bet dzīvs darīts garā. Pēteris 1.v.3:13-18.

“Laiks ir piepildīts, un Dieva valstība ir tuvu atnākusi! Atgriezieties no grēkiem un ticiet uz evaņģēliju!”

Šis ir vēstījums un aicinājums no paša Dieva, ko Jēzus ir nācis sludināt. Laiks ir piepildīts - vai Dieva pacietībai ir pienācis gals? Jēzus nāk pasaulē sludināt Dieva vārdus, kas uzrunā grēciniekus, bet vārdi viņus nenolād un neatmet mūžīgai sodībai. Dievs aicina tos atgriezties no dzīves, kuŗu dominē pasaules elki ar savām prasībām, un ticēt uz Viņa vārdu, kas maldu ceļu gājējus aicina Viņa - Debesutēva, mūžīgā Valstībā, kuŗu mantojumā saņem Dēls, bet ikviens, kas tic uz Viņu, ir līdzmantinieks Dēlam.

Jēzus nāk un līdz ar Viņu pasaulē ienāk mūžīgā Dieva valstība, kas nav acīm redzama, bet tā nāk un ir jau klāt, kad Gara spēkā to pasludina un par to liecina. Jēzus ir to skatījis, dzirdējis un dod liecību par tās klātieni ar spēka darbiem. Ja mēs liecību ticībā pieņemam, tad Dieva valstība mums top reāla, ienāk mūsu sirdī, apziņā, mēs tajā dzīvojam, tai piederam, to aizstāvam, - liecinām par to ar vārdiem un darbiem. Mūsu dedzīgākā vēlēšanās ir, ka arī citi atgrieztos pie vienīgā patiesā Dieva un saņemtu Viņa mūžīgo mantojumu. Bet tāpat kā Jēzus liecība arī mūsu liecība bieži netiks pieņemta. Jo tā klausītāju izaicina uz rīcību, uz piederības un uz dzīves virziena maiņu.

Varbūt kāds pārsteigumā jautās, kāpēc, pieminot pulkvedi Kalpaku, es runāju par Jēzu un Dieva valstības mantošanu...

Es par to runāju tādēļ, ka šis liecības Svētajos rakstos savā veidā atgādina mūsu tautas vēsturisko pieredzi, kā par to rakstījuši tie, kas pagātnes notikumus redzējuši, dzirdējuši, tajos piedalījušies. Mēs pateicamies tiem, kuŗu liecības ir patiesas un objektīvas, jo zinot patiesību par latviešu tautas un valsts vēsturi, mēs zinām, ko esam mantojuši no mūsu priekšgājējiem. Kas atbildīgs par tautas morālo pagrimumu, par noplicināto zemi, ar krūmiem aizaugušajiem laukiem un grāvjiem? Kam pateikties par valsts neatkarību, par to, ka esam, dziedam, dejojām, dzejojām, ticam un lūdzam Dievu? Kādiem Latvijas nākotni veidojošiem spēkiem dāvāt savu uzticību, un tos atbalstīt? Kā ir ar mums pašiem? Vai esam gatavi saņemt savu mantojuma daļu, kopā ar sūtību - upurēties, lai mūsu mantinieki, to saņemot, būtu par to precīgi un pateicīgi.

Ir sāpīgi, kad lasām par mūsu tautas pagātni, un uzzinām kādos tik veidos, dažādās varas un lielās kaimiņvalstis kļiedējušas un deldējušas mūsu tautu. Gan krievi, gan vācieši gribēja tautai atņemt tās zemi un valodu. Mūs gribēja pārkrievot, pārvācot. Izglītotos centās atdalīt no savējiem, iestādot, ka nu jau viņi ir vācieši. Piesolot labumus, luterticīgos un citus pārtaisīja par pareizticīgiem. Latgalē dzīvojošos Krievijas valdība vilināja iepirkt īpašumus Krievijā, bet Latgalē nometināja krievu zemniekus.

DIEVKALPOJUMI

Martā:

Svētdien, 1. - *Invocabit - Viņš sauc! Ciešanu laika* 1. svētdienas DIEVKALPO-
plkst.11:00` JUMS ar Svēto vakarēdienu un bērnu uzrunu.

Pēc dievkalpojuma - sadraudzība un pārrunas par šai svētdienai norādītajiem Bībeles tekstiem, ko varēs saņemt pirms dievkalpojuma.

Svētdien, 8. - *Reminiscere - piemini!* Atgādināšanas svētdiena. DIEVKALPOJUMS
plkst.11:00 ar pulkveža Kalpaka un latvju tautas varoņu pieminēšanu.

Pēc dievkalpojuma - sadraudzības pusstunda.

Plkst.12:30 - "DP albūma" pēcpusdienu (skat.atsevišķo ziņojumu).

Ceturtdien, 12. - plkst.10:30 - Bībeles stunda.

Svētdien, 15. - *Oculi - acis.* Acu svētdiena. DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu
plkst.11:00 un leģionāru atceri. Pēc dievkalpojuma un sadraudzības - pārrunas par šīs svētdienas sprediķim norādītajiem Bībeles tekstiem (perikopa).

No 19. - 20. martam - Vidienes apgabala garīdznieku konference Detroitā.

Svētdien, 22. - *Laetare! - priecājies!* Priecas svētdiena! DIEVKALPOJUMS ar
plkst.11:00 Svēto vakarēdienu un draudzes dibināšanas - 1951. gada 25. marta - atceri. Pēc dievkalpojuma - sadraudzības pusstunda un draudzes dibinātāju atmiņas par šo notikumu.

Ceturtdien, 26. - plkst.10:30 - Bībeles stunda.

Svētdien, 29. - *Judica. - tiesā.* Sodu svētdiena. DIEVKALPOJUMS ar komūnistiskā
plkst.11:00 genocīda upuru piemiņu. Pēc dievkalpojuma un sadraudzības, pārrunas par šīs svētdienas sprediķim norādītajiem Bībeles tekstiem.

Draudzes KOPĒJU kalpošana.

- 1. martā - A. Švalbe, M. Otto.
- 8. martā - V. Sviķis, G. Luss.
- 15. martā - G. Jātnieks, S. Straumane.
- 22. martā - L. Zoltnere, M. Otto.
- 29. martā - R. Kubica, V. Sviķis.
- 1. aprīlī - S. Pētersone, A. Švalbe.

Nākotnē tika plānota Latvijas un Igaunijas pakļaušana Vācijai. Mūsu tauta ir burtiski fiziski un garīgi malta starp šīm lielajām varām. Tās manipulēja tautu gan ar tās cēlākajām jūtām - ideālismu, dzimtenes un tautas mīlestību, gan arī ar tādām jūtām kā patmīlību, naidu, atreibības kāri, vai pat vienkārši - bravūru.

Daudz no tautas dzīvā spēka prasīja pasaulīgo ideoloģiju aizstāvēšana. Ideoloģijas ir elki, kas cita citu apkaŗo un pieprasa no sekotājiem pilnīgu uzticību un paklausību.

Mūsu tautai bija jācīnās gan ar miesu un asinīm, gan ar valdībām un varām pasaules telpā un to velnišķīgajiem plāniem. Nav jābrīnās, ka tā ir palikusi skaitliskā mazākumā uz savas dzimtās zemes, drīzāk jābrīnās, ka tā vēl ir dzīva!

Varbūt dzīva tādēļ, ka, pēc Dieva pulksteņa, tas laiks, kad svešas varas savu interešu dzītas, noteica tautas nākotni, bija piepildīts. Tagad nāks kas jauns.

Tas, kas nāca, varētu likties tirā neapdomība un muļķība, Latviešu Pagaidu Nacionālā Padome uzdrīkstās deklarēt, ka Latvijai jābūt brīvai patstāvīgai, demokratiskai republikai. Bet tajā pašā laikā, to okupē abas varas, un daudzi latvieši bēgot no vāciešiem, ir devušies bēgļu gaitās uz Krieviju. Savu uzdrīkstēšanos un lēmumu Nacionālā Padome balsta uz pasludinātu vārdu, proti ASV prezidents ir deklarējis tautu pašnoteikšanās tiesības. Kur gan viņi ņēma to ticības drosmi, ka spēja vēsti satvert un rīkoties saskaņā ar to?

Protams - ne krievi ne vācieši negrib nekā dzirdēt par šīm deklarācijām, tiem nav ne jausmas par to, ko rāda Dieva pulkstenis.

Latvieši ar Angliju par sabiedroto, plikā ticībā sper nākošo soli. 1918. gada 18. novembrī Kārlis Ulmanis pasludina neatkarīgu, brīvu Latvijas republiku par nodibinātu. Pēc tam, kad tas ir pavēstīts, klātesošie kājās stāvot trīs reizes nodzied "Dievs, svētī Latviju". Šī lūgšana tad arī kļūst par Latvijas valsts himnu. Paldies Dievam par to. Ticībā, vai mazticībā, vai neticībā, tā tomēr ir vērsusi tautas skatu uz Dievu. Kur Tu esi Kungs un Dievs? Bez Tavas labvēlības mums nepastāvēt.

Pašā sākumā Latvija, kā brīva neatkarīga valsts pastāv tikai kā vēsts, kā vārds, kas uzrakstīts uz papīra, bez īsta seguma. Varētu teikt, ka tā ir tik pat neredzama kā Dieva valstība, kuŗas klātieņi Jēzus nāk pasludināt. Jēzus liecina par tās klātieņi ar spēka darbiem, bet tie nav tie, kas motivē ticēt Dieva valstības klātieņi un cerēt uz savu mantojuma daļu tajā. Arī vēsts, par Latvijas valsts neatkarību un brīvību no svešām varām un kungiem, tautā nerada ticības degsmi un patriotisma pacēlumu. Gluži otrādāk. Tā neuzticas pagaidu valdībai, un līdz ar to netic arī Latvijas valsts nākotnei.

Patiesi, vai valdībai ir kādi spēki ar ko sargāt valsts neatkarību? Tās armija sastāv tikai no 400 vīriem! Tomēr paturēsim prātā un sirdī, ka ir cīņas un kaŗi, kuŗus izved Dievs pats pēc sava prāta un savā īpašā veidā, darbodamies caur saviem izredzētiem, Viņa Garā svaidītiem, uzticīgiem cilvēkiem - kareivjiem. Caur tiem Viņš veido pasaules, tautu un valstu vēstures. Pulkvedis Kalpaks neapšaubāmi tāds ir - Dieva izredzēts karavīrs, svaidīts ar lietpratību, kaujas vadoņa spējām un zināšanām, kā arī ar siltu pašreizēdzīgu, savu tautu un tēvu zemi mīlošu sirdi. Tās dēļ Kalpaks atstāj savu kalpošanu Krievijas armijas dienestā un atgriežas Latvijā.

Pievienojies mūsu pirmo karavīru pulciņam vistumšākajā bezcerību brīdī, un kļuvis par viņu mierīgo pašpalāvīgo vadoni, Kalpaks kļūst par cerību visiem tiem, kas neatlaižas no savas valsts domas un brīvības idejas, paliekot tai uzticīgi līdz galam, kaut arī šis gals tad šķīta tik tuvs un nenovēršams. Šie vīri cīnījās, lai pierādītu, cik dārga un nozīmīga viņiem ir tikko proklamētās Latvijas valsts brīvība un neatkarība, 18. novembra akts viņiem ir nozīmējis *visu*.

Kaut arī Kalpakam šķiet, ka tas, ko tik ļoti apdraudētā jaunā Latvijas valsts varētu *atstāt nākotnei*, vairāk būtu tāds kā *novēlējums*, ne *mantojums*, tomēr ir jācinās, lai līdz ar Latvijas valsts pirmā mēģinājuma neizdošanos, nevarīgi nesabruktu arī viss latviešu nacionālais lepnums.

Uzņemdamies nelielo spēku vadību, Kalpaks cieši ticēja Latvijas valdības idejām un mērķiem, un kopā ar saviem vīriem uzticīgi, pašaieliedzīgi un drosmīgi par tiem cīnījās. Bet citi - tie stāvēja un nogaidīja. Kuŗš uzvarēs, to tad arī slavinās. Vai viņi sev jautāja - kas būs tas, ko atstāsi nākamai paaudzei? Vai atstāsi kādu neīstenotu vēlējumu jeb tas būs kāds ģimenes dārgums, ko kā dārgu mantojumu atstāšu nākamai paaudzei. Bet ja nu viņi ir par akliem, lai saredzētu dārgumu, ja tikai pasmejas par manu sentimentu un nodod mantoto pārstrādāšanai? Tādēļ mans uzdevums ir: vēl dzīvojot viņus pievest pie saprašanas par mantojumu, viņiem atklājot un rādot, cik vienreizējs un dārgs man pašam ir tas, ko es viņiem atstāšu. Cik daudz es esmu upurējis, lai dārgumu saglabātu.

Pulkv. Kalpakam ļoti nozīmīga ir mantojuma doma, kaut arī viņš nebija precējies. Ģimenes mantojuma - Liepsalu saimniecības nostiprināšanas un saglabāšanas dēļ ir vērts nest upurus, kaut arī saimniecību manto jaunākais brālis, Karlis, bet Oskaram ir novēlēta daļa 1000 rubļu vērtībā. To izmaksāšana noplicinātu Liepsalas un tādēļ Oskars šo naudu atstāj Liepsalu uzplaukšanai.

Bet kādā veidā panākt Latvijas valsts nostiprināšanu un uzplaukšanu? Daļai iedzīvotāju pat domas par brīvu un neatkarīgu Latviju vēl bija tālas un nereālas, tie vēl bija pie tām jāpieved. Kā pievest neticīgo tautu pie ticības Latvijas neatkarībai, pie uzticēšanās tās valdībai un tās atbalstīšanu?

Neticība un naidīgums ir boļševiku propogandas panākums, tas ir samulsinājis tautu, kas tic un cer uz labiem kungiem un labiem laikiem, kad līdz ar viņu ierašanos, solītā brīvība, vienlīdzība un labklājība nokritis tā - no gaisa. Tikai tad, kad ieņēmuši gandrīz visu Latviju, lielnieku vara sāka dzīvi pārveidot komūnisma garā, piedzīvotais ļaunums no gaidītiem labdariem daudziem atvēra acis uz patiesību, - sākās trūkums, bads un sarkanais terrors.

Mēs lasām Pēterā 1. vēstulē 3:18; ka "arī Kristus ir vienreiz grēku dēļ miris, taisnais par netaisniem, lai jūs *pievestu Dievam*, nonāvēts gan miesā, bet dzīvs darīts Garā".

Tas nozīmē, ka lai es kādu pievestu pie tā, kas man ir dzīves centrā, kas nosaka manu dzīvi, man ir jābūt tādām, kam pievedamais uzticās. Man jārāda sava lojalitāte un mīlestība tam, kas ir mans, Kungs, Aizstāvis un Palīgs. Un tikai mīlestības dēļ es tik ļoti vēlos, lai arī tas otrais gūtu tos labumus un svētības, ko gūst ticot uz Viņa solījumiem, kas piepildās manā dzīvē. "Pievešana" var prasīt no pievedēja lielus upurus, pat dzīvību. Arī Kalpaks šajā neticības laikā, kad viņi atkāpjas, cenšas sevi parādīt gan kā labu, lietpratīgu kaŗavadoni, gan arī kā uzmanīgu vispārējā stāvokļa un savu tautiešu pazinēju. Izturēdamies disciplinēti un saudzīgi pret vietējiem iedzīvotājiem, viņi tiem vēlas pierādīt nacionālo latviešu kareivju morālo pārkumu, un cer, ka tauta mainītu savu attieksmi, un pat varbūt atzītu tos par savējiem, kam var uzticēties.

Bet tieši cīņas ar pretinieku, kur atklājas kalpakiešu drosmē, māka, neatlaidība, visiem liecina, ka tie nav kaut kādas skaistas idejas vai ideālisma parauti zeļļi, līdzīgi tiem, kas māk gan saukt "allelujā", bet ne vairāk. Tā ir uzvara pie Skrundas, kas pēkšņi atveŗ vietējo acis uz patiesību, ka ir radies viens jauns spēks, kas nopietni pretojas boļševiku nodomiem. Sākot no šīs dienas, iniciatīva pāriet Kalpaka rokās, bet tajā pašā laikā, viņa kaŗaspēka daļai jācinās pret boļševikiem kopā ar vācu armiju, no viņu štāba nāk arī kaujas pavēles.

Arī pavēli par vispārējā uzbrukuma sākšanu 5. martā, Kalpaks saņēma no vācu oberštāba. Sākums bija labs un tas radīja latviešu kareivjos teicamu garastāvokli. Un tad tas notika. Kalpaku ķēra lode, it kā nomaldījusies..., it kā sabiedroto lode -, vācu dzelzs vīri pārskatījušies - latviešus noturējuši par boļševikiem... Vai tā ir pārskatīšanās vai nejausība, vai arī pats jaunais viņš saredzēja traucēkli saviem pakļaušanas mērķiem. Bet tā ir arī pravietiska lode. Jo nebūs ilgi, kad sabiedrotie pārtaps par varenu pretinieku, kuŗu uzvarēt varēja tikai nacionāli vienota tauta, kam sirds deg par zemi, tautu, valsti.

Sākumā Kalpaku un viņa kareivjus zākā un lādē, tie liekas pārāk nespēcīgi un nedroši, lai kopā ar viņiem cīnītos, bet kad viņi ir miruši un likti zārkos, tos godina ar ķēnišķīgu godību. Te vairs nav bailes par pašu drošību, tagad sirdsapziņa apsūdz un prasa izšķirties.

Kalpaka degošai sirdij ir jādziest, lai neticīgie un vienaldzīgie atmosfostos no vienaldzības pret savas tautas stāvokli un viņu sirdis iedegtos ticībā un mīlestībā uz savu tautu un tēvu zemi. Tieši tādēļ, ka tauta un kareivji Kalpaku jau mīlēja un viņam uzticējās, viņš ļaudis varēja pievest pie tā, ka viņi atdeva savas sirdis tiem mērķiem un idejām par kuŗiem viņš cīnījās un mira. "Ja kviešu grauds nekrīt zemē un nemirst, viņš paliek viens, bet ja viņš mirst, viņš nes daudz augļu."

Tas ir kā likums, ka mūsu ticība kļūst īsta un redzama arī citiem, ja vajadzības gadījumā par to mirstam. Kristus mira "taisnais par netaisniem", lai mūs pievestu Dievam. Arī pulkv. Kalpaks ticēja Latvijas valstij, mīlēja savu zemi un tautu un mira, lai neticīgie ticētu un to sirdi turētu svētu.

Tas laikam tā ir Dieva plānā paredzēts, ka par to, kas labs un svēts, par to kas taisns un patiesess tev ir jācieš un pat jāmirst, lai to kā dārgu mantojumu saņemtu nākamā paaudze.

Māc. Maija Cepure-Zemmele.

P.s. Atgriezti no neīstā un nepatiesā un pievest īstajam un Patiesajam, var tikai tas, kuŗa sirdi valda vienīgais taisnais un patiesais Kungs un Dievs, kas tura savā sirdī svētu Viņa vārdu, tas ir patiesess vārds, jo Dievs ir patiesess.

###

DRAUDZES DZĪVE

###

Dāmu saimes ziņas

Februāra mēnesī pie galdiņa kalpoja Paulis Švalbe, Ilze Grotāne (2x), Skaidrīte Štolcere.

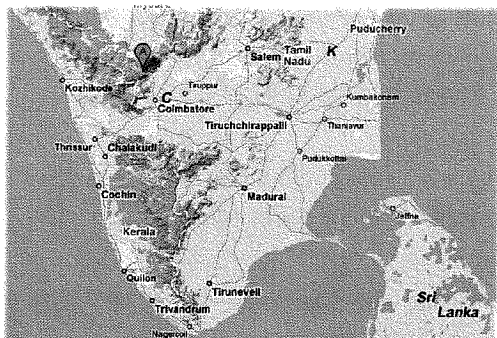
Ziedus uz altāra lika Visvaldis Rudzītis, Dāmu saime, Aija Vikmane, Maija Cepure-Zemmele.

Par sadraudzību rūpējās Latviešu skola, Dāmu saime (3x).

Lasišanas pulciņš pašreiz lasa Oļģerta Grāviša grāmatu *Knuts Lesiņš - mūziķis un literāts*. Šo grāmatu pārrunāsim trešdien, 18. martā plkst.10:00, baznīcas lejas telpās.

Andris Balodis stāsta par savu pieredzi LELBA ārmisijas laukā Indijā.

2009. gada 25. janvārī, mūsu draudzes „ārmisijas svētdienā,” pie mums viesojās jauns Amērikas latvietis, lai mums pastāstītu par savu pieredzi Annas Irbes misijas laukā, Kalpūndī rajonā, Tamil Nadu štatā, Dienvidindijā. Andris Balodis uzaudzis un skolojies Ņūdžersijā, bet savas mākslas studijas beidzis ar bakalaura gradu Rīgā, Latvijas Mākslas Akadēmijā. Ar savu mākslinieka aci, Andris bija asi uztvēris vietējās vides īpatnības un uzņēmis daudz raksturīgu fotogrāfiju, kas palīdzēja arī mums, skatītājiem un klausītājiem, mazliet iejusties Indijas ikdienas dzīves apstākļos.

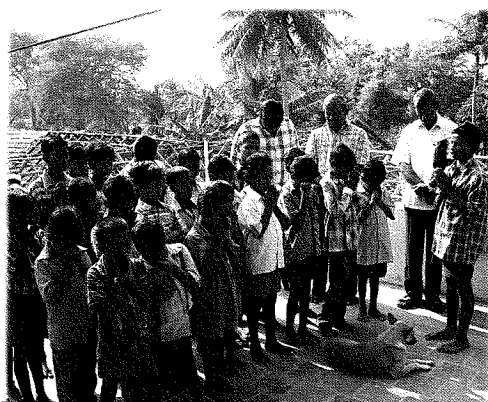

Dienvidindija un Sri Lanka.
A=Anna Irbes mājas un Hotel Rīgas vieta, Nilgiri kalnos.
C=Annas pirmās baznīcas vieta, Coimbatore.
K= Kalpūndī rajons, šodienas misijas nodarbība.

LELBA's ārmisijas darbs Indijā pazīstams kā *Anna Irbe Latvian Evangelical Lutheran Church Foundation (AILELC Foundation)* kas ietver deviņas baznīcas. To patlaban pārstāv Violeta Stīvens (*Violet Stephen*), kuŗas tēvs, mācītājs G. Stīvens, savā laikā sadarbojās ar Annu Irbi un pārņēma misijas vadību pēc Annas nāves 1973. gadā. Lielākais misijas darbs notiek septiņās vakarskolās bērniem un arī pieaugušiem, kas papildina valsts skolu mācības.

Misijas skola.

Kilakapundi zēni lūgšanā.

Vakarskolnieku skaits ir ap 500. Ļoti ievērojami uzlabojušies vakarskolēnu akadēmiskie panākumi valsts eksāmenos, ko ievērojuši un novērtējuši arī vietējie varas vīri. Misijas mācību spēki mēģina arī apmācīt vietējos skolotājus metodoloģijā, un bērnus un jauniešus personīgā higiēnā.

Pazīstami ļaudis pieminēti.

Kilakapundi zēnu namā dzīvo ap 30 puīšu no 5 līdz 14 gadu veci. Trūcīgi zēni tur nāk no visām malām, viņus baro, apkopj, un skolo akadēmiskās zinībās un ticības mācībā. Tur uzturoties, Andris palīdzēja viņiem ar mājas darbiem, angļu valodu, higiēn, un sportu.

Bija interesanti no Andŗa uzņēmumiem un stāstījuma vērot vietējo dabu un klimatu. Tamil Nadu sastāv no lieliem līdzenumiem un vairākām pakalnu grēdām, kas sniedzas līdz 6000 pēdu virs jūras līmeņa. Misijas darbi notiek galvenokārt līdzenumos, kur maijā un jūnijā temperatūra bieži pārsniedz 105°F. Oktobris un novembris tur ir lietus mēneši (*monsoon*), kad mēneša laikā nolīst ap 309 mm(12 colas). Tanī laikā lielceļi tiek bieži applūdināti jeb izskaloti un satiksme Tamil Nadū ir stipri ierobežota. Pēc aiziešanas atpūtā, Anna Irbe pārcēlās dzīvot uz pilsētiņu Nilgiri kalnos, kur vasarās daudz vēsāks.

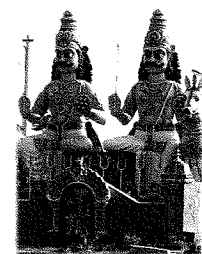

galvenokārt līdzenumos, kur maijā un jūnijā temperatūra bieži pārsniedz 105°F. Oktobris un novembris tur ir lietus mēneši (*monsoon*), kad mēneša laikā nolīst ap 309 mm(12 colas). Tanī laikā lielceļi tiek bieži applūdināti jeb izskaloti un satiksme Tamil Nadū ir stipri ierobežota. Pēc aiziešanas atpūtā, Anna Irbe pārcēlās dzīvot uz pilsētiņu Nilgiri kalnos, kur vasarās daudz vēsāks.

	Līdzenumos	Pakalnos
Max.	43.0°C (109.4°F)	32.3°C (90.1°F)
Min.	13.1°C (55.6°F)	3.0°C (37.4°F)

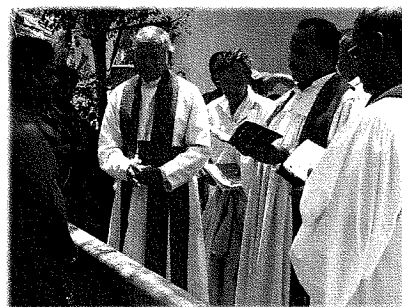
„Tamil Nadu” tulkojas kā „tamiļu zeme”. Šinī apgabalā aizvēsturiskos laikos radusies tamiļiešu kultūra ar savu valodu, bagātu literatūru, īpatnēju mākslu, mūziku, un virtuvi, uz ko šodienas tamiļieši ir ļoti lepnī un kas viņus satur kopā kā tautu. Laika gaitā tamiļieši ir pieņēmuši hindu ticību, to papildinot ar savām senajām dievībām un teikām. Viņu tempļi ir unikāli visā Indijā. No hinduisma cēlušies kastu sistēma, kas nosaka katra indivīda dzīvi sabiedrībā. Govējs vēl ar vien ir uzskatīts kā svētas.

Raugoties uz tamīļu tradīcijām un viņu briesmīgiem dievekļiem, man bija jājautā, kā vietējie uztver tik ļoti atšķirīgo Kristus mīlestības mācību, ko pauž

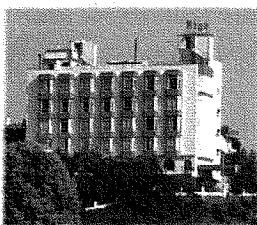
Annas Irbes misija? Pēc Andra stāsta, viņiem tā liekas pievilcīga. Viņi labprāt uzturas zēnu namā un vakarskolās, kur kopīgi strādā un mācās, jūtas vienlīdzīgi, un labi sadarbojas. Kaut gan Indijā kristiešu ir tikai 2% no iedzīvotājiem, tie, kas saistās ar misijas darbu un iestājas draudzēs, ņem savu kristietību ļoti nopietni. Viņi tic un lūdz ar dedzību, kas reti sastopama starp kristiešiem Amerikā. Pēc Andra domām, viņu kulturālais mantojums un vispārējais garīgums dod viņiem pamatu tam. Viņi vairāk skatās uz Jēzu, lai Viņš un Viņa mācība viņus vadītu

ikdienas dzīvēs, ne tikai kādu stundu svētdienās.

Vaitājot Andrim par latvisko iespaidu Tamil Nadū, viņam bija uzkrītošs ka trīs sieviešu vārdi bija diezgan bieži dzirdēti — Vija, Indra, un Māra. Indra gan esot kāda tamīļu dievietes vārds, un Māra nākot no budistiem. Ir iespējams ka mūsu sen-senči atveda tos vārdus uz Baltiju no Indijas.

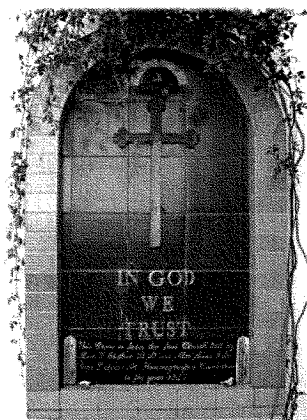
Viens ļoti redzams latviešu iespaids Indijā ir Hotel Rīga, samērā lepna viesnīca Nilgiri kalnos. Īpašums pieder Stīvena ģimenei. Kādreiz Anna Irbe nopirkusi savu māju tieši blakus

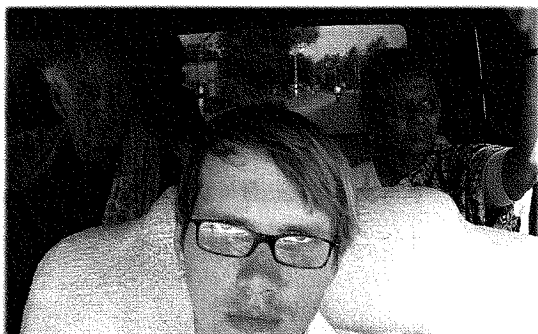
tagadejai viesnīcai un palīdzējusi audzināt mācītāja Stīvena bērnus, ieskaitot Violetu, kuŗa tagad turpina Annas darbu. Violetas brālis, Amaldas, pārzin viesnīcu un ziedo līdzekļus misijai. Hoteļa telpās aprakstīts Tamil Nadu misijas darbs un izstādīts krusts no pirmās baznīcas, ko savā laikā dibinājusi Anna Irbe.

To visu jūs varat apskatīt hoteļa tīmekļa lapā –

<http://www.therigaresidency.com/indes.html> kopā ar daudziem apkārtnes uzņēmumiem.

Krusts no Anna Irbes pirmdbinātās baznīcas.
Parakstā rakstīts:
This cross is from the first church built by Rev. G. Stephen and Mrs. Anna Irbe (Riga Latvia) at Karunagarapuri Coimbatore in the year 1927.

Andris Balodis ceļā ar Violetu Stīvenu un viņas vīru George.

Fjūšļa ziedi no Nilgiri kalniem.

Saulespuķes līdzenumā pie Kalpūndi

Kilakapūndi zēnu nama iereidņi.

Dāmu saime savu gada sapulci noturēja 8. februārī, un ievēlēja jaunu valdi:

priekšniece - *Aldona Pone*, kasiere - *Anna Ozoliņa*, sekretāre - *Ausma Ģiga*.

Draudzes dāmu saimes valde 2009.g.

Priekšniece	Aldona Pone	952-250-8077
Sekretāre	Ausma Ģiga	651-644-0886
Kasiere	Anna Ozoliņa	952-948-1229
Mantzine	Selga Pētersone	651-484-6046
Altāra pārzines	Laima Dingley	612-866-3235
	Selga Pētersone	651-484-6046
Aprūpes vadītājas	Ilze Grotāne	612-781-9883
	Biruta Sviķe	651-454-6134
Kandidātu izraudzīšanas komiteja	Skaidrīte Dombrovska	612-341-3418
	Skaidrīte Štolcere	763-571-8680
	Eva Tone	612-331-2556

Darba grupas -

janvāris-februāris-marts:	Maija Stumbre	763-571-7958
	Ilga Dulbe	952-884-2628
	Inta Grāvīte	763-559-1795
aprīlis-maijs-jūnijs:	Gunda Lusa	612-333-1785
	Sarma Straumane	612-331-1116
	Dzintra Prīlapa	612-724-9304
jūlijs-augusts-septembris:	Aija Vikmane	952-920-7127
	Lidija Pētersone	612-724-9006
	Ināra Poriete	651-770-2805
oktōbris-novembris-decembris:	Skaidrīte Štolcere	763-571-8680
	Laila Švalbe	952-492-5947
	Eva Tone	612-331-2556

Pateicamies un sveicam.

Sirsnīgi pateicos visiem, gan ievēlētiem, gan ieceltiem un pieaicinātiem draudzes darbiniekiem, kas ar lielu uzcītību un atdevi ir darbojušies draudzes labā. Šoreiz tā īpaši pateicos Ritai Dronei, Mārim Bergmanim, Mārai Pelēcei, par viņu celsmīgo devumu, kalpojot draudzes padomē. Patiesību sakot, ir jau žēl, ka dažādu vērā ņemamu apstākļu dēļ, jūs nebijāt ar mieru turpināt darbu draudzes padomē arī nākošos trīs gadus. Māris Bergmanis pat atrunājās, lai draudzes vadībā nākot jaunāki cilvēki, un esot redzamas jaunas sejas.

Patiesībā mūsu draudzē šī maiņa jau notiek, pateicoties draudzes priekšnieku Laimoņa Sproģa un Gerolda Lusa optimismam, pacietībai un gatavībai iet ne tikai pa drošiem, iestaigātiem un gataviem ceļiem, t.i. darbojoties un sadarbojoties ne tikai ar draudzes darbā nobriedušiem un zinīgiem vīriem un sievietēm, bet arī ar tiem, kas par tādiem vēl var tapt. Paldies par jūsu drosmi iet pa vēl neiestaigātiem ceļiem!

Līdzīga ir mūsu draudzes dāmu saimes valdes, tās priekšnieces Aldonas Pones un darba grupas vadītājas Skaidrītes Štolceres, kā arī citu zinīgo darbinieču nostāja - mēs vienas nevaram, aicināsim palīgā jaunās. No dažām pat var kaut ko jaunu iemācīties, bet citas pie reizes var kaut ko pamācīties.

Zinu, ka ir vajadzīga īpaša Dieva dota drosme, lai kāds gados jaunāks, draudzes lietās ne tik zinīgs draudzes loceklis piekristu kandidēt uz vietu padomē, kā to bija ar mieru darīt Eva Tone un Anita Jurēviča. Apsveicam ar ievēlēšanu! Tas nozīmē, ka draudze cer uz jūsu spējām un arī cer un tic uz Dievu. Viņš ir tas, kas jūs ir aicinājis darbā, bet, Viņš jūs neatstās bez palīga un padoma. Viņš ir uzticams. Viņš būs arī darītājs, jo dos visu nepieciešamo, lai jūs spētu darboties par labu draudzei.

Pateicamies Dievam, ka Viņš dažiem padomes locekļiem liek uz sirds uzņemties arī svarīgus darbus. Piemēram tādu, kāds ir draudzes sekretāres darbs. Savā laikā pastāvēja doma, ka sekretāra pienākumu pildīšanai ir vajadzīga laba latviešu valoda. Bet kur mēs ņemsim sekretāru, kad tie perfektie valodas zinātāji pārstāj kalpot padomē? Pirms neilga laika arī mūsu padome būtu bijusi ļoti nepatīkamā stāvoklī, ja to nebūtu glābusi Sarmas Straumanes uzņēmība pie sēžu protokolu rakstīšanas. Paldies Sarmai, par lielo darbu, par drosmi kļūdi- ties, kā arī par jauno pieeju pie tā, kas ir svarīgs un kas ne tik svarīgs!

Tagad vēlēšanas jau notikušas, Dāmu saimes valde pārvēlēta, padome ievēlēta. Mēs jūs apsveicam un no sirds visiem pateicamies, ka esat apņēmušies nākamā gadā dūšīgi strādāt visas mūsu kopības, mūsu draudzes labā.

Atcerēsimies, ka draudzes, un mūsu visu pienākums, ir lūgt un aizlūgt par saviem vadītājiem darbiniekiem un arī par savu mācītāju. Lai Dievs jūs un mūs visus svētī Gara vienotībā, sadraudzībā, mīlestībā un vada caur mūsu Kungu Jēzu Kristu savos darbos - lai nāk Tava valstība.....arī caur mums.

māc. Maija.

† Atvadu svētbrīdis Valdim Muriņam.

Šī gada 10. februārī no mums šķīrās Valdis Muriņš, un tika pārpelnots. Atvadu svētbrīdis būs mūsu baznīcā svētdien, 8. martā plkst. 14:30 (2:30 p.p.).

Visi laipni lūgti piedalīties, lai atdotu godu aizgājējam. Pēc tam varēsim paciemoties lejas stāvā, kur būs atspirdzinājumi un uzkodas, un kur varēsim pasēdēt un dalīties atmiņās par Valdi.

Riko ģimene un korporācijas Talavijas kopa Mineapolē.

Padomes 13. janvāra sēdes atstāstījums.

Sēdi vada draudzes priekšnieks Gerolds Luss un protokolē draudzes sekretāre Sarma Straumane. Šēdē piedalās visi padomes locekļi un draudzes locekļi: Ģirts Jātnieks, archivārs Laimonis Sproģis, draudzes īpašuma pārziņi Visvaldis un Baiba Rudziši.

Sēdes sākumā māc. Maija nolasa dienas lozungus un nobeidz ar lūgšanu. Pēc tam padome pieņem 2008. gada decembra protokolu.

Kā pirmais par izdarītiem un vēl darāmiem darbiem baznīcā un blakus mājā, ziņo V. Rudzītis, kas ar savu vēriģo aci un meistara prasmi zin sarindot darbus - kas darāms tūlīt un kas var pagaidīt. Gan blakus mājai ir nomainīti logi, gan arī baznīcai - divi logi lejas stāvā. Baznīcā virtuvē salabota cepeškrāsns, bet vēl jālabo, vai jānomaina ūdens fontāniņš (šajā projektā iesaistīsies arī Āris Nikolopoulos), bet blakus mājā salabota apkure un šonedēļ save- dīs kārtībā arī elektrību un nomainīs virs plīts tvaiku iesūcēju. Baznīcā vajadzētu atvietot āra logu palodzes, rāmjus un notekas.

Blakus mājā veicamie darbi lielāko tiesu saistīti ar pārkrāsošanu un dažu veco grīdas paklāju nomaiņšanu. Jālabo un jākrāso ir no pirmā uz otro stāvu vedošās kāpņu telpu sienas, otrā stāva istabas, un pagrabā dušas kabīne un veļas mazgāšanas telpas sienas. Kāpnes uz pagrabu ir slidenas, nepieciešama grīdsega, un pagrabs jāiztīra no mantām, kas tur krājušās vairākus gadus.

Mūsu rūpīgais kasieris izskaidro izpildīto 2008. gada budžetu un ieteikto budžeta projektu 2009. gadam. 2008. gadā ieņemts ir ap \$2000 vairāk un izdots ap \$500 vairāk nekā bija paredzēts, atlikums - nedaudz pāri par \$1000. 2009. gadu uzstādot ir paredzēts \$5000 iztrūkums (ienākumi \$142000 un izdevumi \$147000). Padome pieņem abus budžetus.

Ivars Zemmels ziņo, ka pēc 2008. gada rudens saieta, īpašā komiteja (R. Drone, M. Bergmanis, I. Zemmels, M. Pelēce) ir sastādījusi saieta dalībnieku ieteikumu un vajadzību sarakstu. I. Zemmels aicina draudzes padomi šos ieteikumus pēc kārtas, kopā ar viņu izskatīt, un padomes pieņemtajiem, pievienot ieteikumu izpildītājus. Ieteikumu izskatīšana paņem ne mazumu laika. Saraksts ir diezgan garš, jo saieta dalībnieki bija no dažādām draudzes darbības jomām. Ne visi ieteikumi uzreiz pieņemami izpildīšanai.

Cerībā, ka draudzes locekļi ir paši lasījuši komitejas sastādīto ziņojumu par saietu un tā dalībnieku ieteikumiem, šeit tos neatstāstīšu. Bet jaunievēlētajai padomei darba pietiks.

Draudzes priekšnieks G. Luss ziņo, ka LOAMA gadskārtējā sapulce būs 18. janvārī un no draudzes tajā var piedalīties 7 balstiesīgie delegāti. Priekšnieks arī ierosina aizsūtīt pateicību prof. Stīvenam Paulsonam, jo viņš saņemto honorāru par sprediķošanu mūsu draudzē noziedojis atpakaļ draudzei. Padome apstiprina šo ieteikumu. Māc. Maija aprāda, ka būtu labi iepriecināt profesoru ar latvisku dāvanu, piemēram pašceptu maizi, dzeltenmaizi, pīrādziņiem.

Mācītāja savā ziņojumā ietver pateicības, īpaši piparkūku cepējiem, dāvaniņu gatavotājiem un izdalītājiem un tiem, kas apciemoja mūsu mīļos, vecākos ļaudis, vedot šīs dāvaniņas un Baznīcas gadagrāmatu.

20. decembrī mira visiem pazīstamā draudzes locekle, gaidu vadītāja un DV biedre, Mirdza Zoltnere. 21. decembrī bija atvadīšanās svētki ģimenei, bet piemiņas svētki noturēja baznīcā 27. decembrī. Savu ķermeni aizgājēja bija novēlējusi Minesotas Universitātei - pētījumiem.

Nākotnē ir jāpadomā par dievkalpojumu skaita vajadzību pirms un pēcsvētku laika posmā. Šogad no 21. līdz 31. decembrim noturēti 5 dievkalpojumi. To jau var visu izdarīt, bet cieš mājas apmeklējumu skaits. Aukstā, slidenā laikā mūsu vecākie ļaudis turās pie mājām un nenāk uz baznīcu. Lai gan mums ir īpaši sagatavoti, svētku laikam piemēroti dievkalpojumi, par kuriem ir dzirdētas pozitīvas atsauksmes, tomēr dievlūdēju skaits tajos ir gaužām mazs.

Mač. Maija padomei liek priekšā Celsmes dienām par viesu lektori aicināt mācītāju - teoloģijas studentu Daci Zušmani. Padome apstiprina ieteikto kandidāti.

Dažādos jautājumos pārrunā par jau notikušiem un vēl iespējamiem nelaimes gadījumiem sabojātā kājceļiņa dēļ, kas ir blakus mājas priekšā. V. Ģiga arī ziņo, ka ir apgādājis garīgo valdi ar precīzu draudzes locekļu maksātāju sarakstu, kas tai vajadzīgs izvērtējot draudzes sarakstā esošā vēlēšanos piederēt mūsu draudzei. Sarakstā, iespējams, vēl ir tie, kas nav ziņojuši, ka iestājušies citā draudzē.

Mūsu sekretāre Sarma dalās ar nepatīkamo pārsteigumu, ko viņa piedzīvoja, kad 11. janvārī pēc dievkalpojuma, gribēdama doties mājup, atrada savai automašīnai sasistu aizmuguri. Bet bija atstāts policijas ziņojums par gadījuma norisi.

Sēdi beidz ar māc. Maijas vadītu lūgšanu, kuņas nobeigumā visi vienojās Mūsu Tēvs lūgšanā. Nākošā padomes sēde būs 10. februārī.

M.C.Z.

Ziņas no LELBAS LIRS nozares.

Mūsu draudze pagājušajā gadā, ko LELBA bija izsludinājusi par "kalpošanas gadu", nolēma atbalstīt LIRS (Lutheran Immigration and Refugee Service), kas bija viena no LELBAS ieteiktām organizācijām, un ko līdz šim bija jau atbalstījuši atsevišķi draudzes locekļi. Draudze no prāv. U. Cepures piemiņas fonda noziedoja \$500. Sniedzam īsinātu ziņojumu no māc. Kristīnes Sūnas-Koro, ko nesen māc. Anitas Vārsbergas-Pāžas vietā iecēla par LELBAS LIRS nozares vadītāju.

Piedalījos LIRS valdes sēdē Baltimorā, 22.-24. janvārī. Mani secinājumi ir sekojoši: LIRS ir patreiz vienīgā, cik man zināms, LELBAS sistemātiskā un ilglaicīgā sadarbības forma ar ELCA un LC-MS visas baznīcas līmenī ASV. Doktrinālo atšķirību vidū, LIRS vieno trīs luterāņu baznīcas, kuŗas var auglīgi sadarboties praktiskās kalpošanas laukā aprūpējot vienus no visneaizsargātākiem sabiedrības locekļiem - bēgļus un imigrantus. Ekonomiskā krīze ir smagi skārusi arī LIRS. Bēgļu uzņemšanai un LIRS darbinieku algām 2008.g. tika izmantots \$1 milj. no rezervēm. Tika atlaisti 6 pieredzējuši un zinīgi darbinieki, algas ir iesaldētas visiem darbiniekiem, un LIRS prezidents solidarizējoties ar saviem darbiniekiem, atteicās arī no sava algas paaugstinājuma.

2008. budžeta gadā ASV uzņēma kopā 60,192 bēgļus, no tiem LIRS aprūpēja apmēram 8,000. Sākotnējās valdības aplēses 2009. budžeta gadam ir 80,000 bēgļu kopumā, bet pie tiem jāpieskaita aptuveni 12,000 speciālo bēgļu no Irakas un Afganistānas. *United Nations High Commissioner for Refugees* aprēķins liecina, ka 80,000 irakiešiem ir ļoti steidzami nepieciešama pastāvīga nomitināšana ārpus Irakas, kur viņi tiek vajāti reliģisku vai politisku iemeslu dēļ. Balstoties uz šiem aprēķiniem, LIRS būs jāuzņem un jāpārvieta 10,721 bēgļi. Budžeta ienākumi sarūk samazinoties ziedojumiem un ieguldījumu augļiem, kaut arī ir jāaprūpē 25% vairāk bēgļu.

LIRS deva lielu ieguldījumu 2008.g.10. decembrī ASV kongresa pieņemtajā *William Wilberforce Trafficking Victims Protection Act, H.R. 7311*. Prezidents G. Bušs parakstīja šo likumu 23. decembrī. Šis likums īpaši aizsargā bērnus bez vecāku pavadības. Katru gadu tūkstošiem bērnu bez pieaugušo pavadības tirdzniecības nolūkos no visas pasaules ierodas ASV. Daudzi nonāk federālajā pārziņā - cietumos! - kamēr tiek noskaidrots viņu imigrācijas statuss. Starp šiem bērniem ir liela daļa, kas jau pirms nonākšanas ASV ir vajāti viņu dzimtenē un pakļauti dažāda veida varmācībai, ieskaitot fizisko un seksuālo.

LIRS prioritāte ir darbs ar bēgļu un imigrantu bērniem. LIRS uztur luterāņu sociālo darbinieku tīklu visā valstī, kas strādā ar ieslodzījuma vietās nonākušiem bēgļu un imigrantu bērniem, ar pagaidu ģimenēs nometinātiem bērniem utt. Šī iniciatīva ir īpaši vērtīga.

LIRS piedāvā legālās padomdošanas un aizstāvības programmu *Access to Justice*, kas ir domāta tieši tiem bēgļiem un politiskā patvēruma prasītājiem, kas neefektīvā un birokratizētā imigrācijas procesa dēļ nonāk ieslodzījuma vietās un kuŗi ir pārdzīvojuši spīdzināšanu. *Detained Torture Survivors Legal Support Network* palīdz vietējām luterāņu draudzēm viņu sociālajā kalpošanā ar padomiem kā palīdzēt spīdzinātiem cilvēkiem, kas pašlaik atrodas ASV cietumos viņu draudžu apkārtnē.

Priekšlikumi LELBAS darbībai:

Lūdzu LELBAS Pārvaldi apsvērt iespēju palielināt ikgadējo LELBAS piešķirumu LIRS no \$3000 uz \$4000 ņemot vērā pieaugošās vajadzības bēgļu aprūpei un ienākumu samazināšanos.

Lūdzu LELBAS Pārvaldi ieteikt apgabaliem un draudzēm mani aicināt ar priekšlasījumiem draudžu un apgabalu sanāksmēs, arī draudžu un celsmes dienās, par baznīcas sociālās

atbildības, žēlsirdības un kalpošanas temām. It sevišķi lūdzu Pārvaldes atbalstu izkārtot šādas uzrunāšanas iespējas Vidienes un Rietumu apgabalos, kur man ir mazāk tiešu sakaru ar draudzēm.

LELBAs Kalpošanas gada ietvaros jau izskanēja priekšlikums draudzēm pārdomāt savas kalpošanas iespējas. Lūdzu Pārvaldei apsvērt, vai būtu plašāk atbalstāma ideja mudināt LELBAs draudzes sponsorēt kādu bēgļu ģimeni, kā to savulaik jau darīja Filadelfijas Sv. Jāņa draudze, vai sadarboties ciešāk ar LIRS luterāņu bēgļu aprūpes lokālajām organizācijām - piedāvājot brīvprātīgos, ziedojot mājsaimniecības priekšmetus un pārtiku, utt. Es varu nodrošināt informāciju, kontaktēt vietējās luterāņu palīdzības organizācijas.

Tuvākie plāni LIRS nozarei:

Esmu aicināta kā lektore Austrumu apgabala dāmu komiteju konferencē Bostonā, 2009. g. 18. aprīlī. Esmu aicināta viesoties Nubransvikas-Leikvudas draudzē, 2009. g. maijā-jūnijā ar informatīvu priekšlasījumu par LIRS kalpošanu. Mazliet brīvākā brīdī plānoju sazināties ar māc. Viesturu Bambaru par iespēju LIRS nozarei uzstādīt LELBAs mājas lapā informatīvu nodaļu par LIRS.

KAS NOTIEK DVĪŅU PILSĒTĀS?   ###   ###

DP ALBŪMA pēcpusdiena - svētdien, š.g. 8. martā,

plkst. 12:30 p.p., - draudzes nama lejas telpās.

Lūdzu atnesiet savas fotogrāfijas no "dīpīšu" laikiem (no sarīkojumiem, skolēnu, skautu un gaidu nodarbībām, māju viesībām, sporta spēlēm, izklaidi, draugiem, u.t.t.). Uzrakstiet savu vārdu un bijušo DP nometnes nosaukumu, kā arī katrai fotogrāfijai īsāku vai garāku aprakstu - pēc iespējas apzīmējot ar vārdiem fotogrāfijā redzamos cilvēkus. Fotogrāfijas "ieskenēs" (scan) un tās dabūsit atpakaļ.

DP abūms ir vēsturisku fotogrāfiju arhīvs tīmeklī/internetā par latviešu ikdienas dzīvi bēgļu nometnēs Vācijā pēc 2. pasaules kara. Tās mērķis ir saglabāt foto liecības papildinātas ar stāstiem par latviešu vispusīgo dzīvi no 1945.-1950. g.

Kafijas galds.

Rīko LOAM.

Knuta Lesiņa atceres sarīkojums

sestdien, 21. martā - plkst. 14:00 (2-os p.p.)

draudzes namā - 3152 -17th Ave. So., Mineapolē.

Mūzikāli un literāri priekšnesumi -

pedalīsies Guna Kalmīte Skujiņa un draudzes koris.

Pārskats par panākumiem mūzikā un literātūrā -
referēs Laimonis Sproģis.

Atmiņas

Knuts Lesiņš nodzīvoja daudzus gadus mūsu vidū.
Ikvienam, kam dārgas ir atmiņas par mūsu diženo rakstnieku un mūziķi
ir laipni lūgti dalīties ar mums.

Starplaikā būs uzkodas un atspirdzinājumi.

Riko KIKIMI, Minesotas latviešu koncertapvienība un LOAM.

Piezīme: Aicinām tautiešus, kuŗi vēlas atnest Knuta Lesiņa grāmatas (no kuŗām viņi grib
šķirties) uz šo sarīkojumu, lai tās izstādītu un arī pārdotu, vai atdotu tiem, kas tās gribētu.
Atlikušās varētu nosūtīt uz Latviju Lesiņa piemiņai.

Knuts Lesiņš

MŪŽS

Ir grūti aizmirst to, kas bijis,
Un veltas pūles uzminēt: kas būs.
Kāds mūžs uz domas asmens uzzibsnījis,
Kas vienā pusē deg un otrā - rūš.

Tik savāds ceļš zem kājām...
Sen jau eju.
Ar nakti plecos, rokām tverdams dienu,
Pret bezgalības vēju vērstu seju,
Ar smaidu paslēptu - pret tumsas sienu.

Vai viss, kas dienu gaišu dara,
Tikai māņiem krāsas bur?
Sen jau tumstu....
Vai ceļa maizes svētība no gara,
Par ko lai neskumstam?

Vai dienā tai, kas saausta no gaidu,
Kāds gurušam ar balsi klusu
Reiz teiks: tavs ceļš ir aiznest smaidu
No rīta vakaram, kas iet uz dusu.

No krājuma *Smilgas saulrietā.*

11. Viskonsīnas universitātes Oklērā (Eau Claire, WI)***Austrumeiropas simpozijs***

ceturtdien un piektdien, 3. un 4. aprīlī - Haas Fine Arts centra ēkā, 101. auditorijā.

Simpozija temats: "Austrumos no Austrumeiropas".

Referenti: Vēstnieks Dr. Valdis Krastiņš runās par Krievijas un Vācijas ekonomisko (enerģētikas) sadarbību uz Austrumeiropas, respektīvi Baltijas valstu rēķina; prof. Žaneta Ozoliņa (Latv.univ.) runās par Krievijas "tuvo kaimiņu" politiku; Dr. Marts Lārs, Igaunijas parlamenta loceklis, Ārlietu komisijas priekšsēdis, agrākais Premjers; Vitauts Landsberģis, ES parlamenta deputāts, pirmais valsts prezidenta vietas izpildītājs; prof. Andžejs Briks (Jagaiļa univ.); prof. Andrejs Vilsons (Londonas univ.); prof. Svante Komels (Džons Hopkins univ.), Grūzijas eksperts; ASV vēstnieks 80-os gados Maskavā Džeks Matloks; Pols Gobls.

Programma sāksies ceturtdien, 3. aprīlī plkst.13:00 un beigsies piektdien, 4. aprīlī plkst.16:00.

Piektdienas vakarā, plkst.20:00 - tikšanās ar viesu lektoriem
Lazdu mājā, 504 E. Grant Ave., Oklērā (Eau Claire, WI).

Tuvāka informācija saņemama zvanot vai rakstot Paulim Lazdam, Prof.of History,
University of Wisconsin-Eau Claire; <lazdapi@uwec.edu>; darbā 715-836-4735 ;
mājās 715-834-1874; Fax 715-836-3540.

**Baltiešu studiju vasaras institūta
Baltic Studies Summer Institute (BALSSI)**

Latviešu valodas kursi Madisonā, Viskonsinā.

no 15. jūnija līdz 7. augustam - *pieteikšanās līdz 13. aprīlim.*

Tādu nav nekur citur pasaulē!

Intensīvas valodas klases iesācējiem igauņu, latviešu un lietuviešu valodā, kā arī lekcijas par baltiešu vēsturi un kultūru angļu valodā.

Kursos iegūst 8 semestra kreditus, un skolas nauda Viskonsīnas iedzīvotājiem ir \$1,900, Minesotas - \$2,300 un pārējiem - \$3,200. Kopmītnes izmaksātu no \$800 līdz \$1000 un uzturs ap \$800.

Informācija un pieteikšanās anketas dabūjamas tīmeklī <www.creeca.wisc.edu/balssi>.

Pašreizējais Baltiešu studiju programmas vadītājs Vašingtonas universitātē Sietlā prof. Guntis Šmidchens par šo pasākumu raksta: "Mudiniet katru, kas vēlas mācīties latviski, šovasar doties uz Madisonu. Šādi kursi - 8 nedēļas, 4 stundas dienā - nav atrodamī nekur citur pasaulē! Būs arī stipendijas studentiem, kas mācīsies intensīvajā latviešu valodas kursā."

Papildus informāciju var iegūt arī no programmas saskaņotājas Nansijas Heingartneres (Nancy Heingartner) <balssi@creeca.wisc.edu>, 608-262-3379.

Aicinājums bērnu vecākiem un vecvecākiem!

Aicinām vismaz vienam no vecākiem "Draudzīgā aicinājuma" ietvaros iegādāties ALAs biedru karti, bet galvenais to izpirkt bērniem, kas iet latviešu skolā, par ko latviešu sabiedrībai būs īpašs prieks!

LOAM nu jau pāris gadus rūpējas par jaunu biedru piesaistišanu ALAi un šobrīd vismaz 260 latviešu ar Minesotas saknēm ir ALAs biedri. ALAs biedru kartes caur LOAMu ir jau iegādājusies 121 persona, un līdz ar to uz ALAs kongresu Floridā varam sūtīt trīs delegātus.

Lai atvieglinātu jauno biedru iestāšanos ALĀ, LOAM sedz pusi no biedru maksas pirmajā gadā. Tas nozīmē, ka katram jaunam biedram jāiesūta tikai \$15, lai kļūtu par ALAs biedru 2009. gadā! Protams var izpirkt arī mūža biedra karti, kas maksā \$300, un arī tad LOAMa atbalsts ir \$15 vērtībā.

Nauda iesūtāma Jānim Robiņam, 11 Ludlow Ave., St. Paul, MN 55108, kuŗš to kopā ar LOAMa papildinājumu nosūtīs ALAs birojam Rokvilē, MD. Šo atvieglinājumu var izmantot ikviens, kas vēlas iegādāties ALAs biedru karti pirmo reizi mūžā! JR

Šogad Kultūras dienu ietvaros Minesotā notika trīs sarīkojumi, piesaistot visāda vecuma dalībniekus un sniedzot bagātīgas programmas.

Andrejs Martens un Gunta Plostniece koncertā Mineapolē.

Kultūras dienu pirmais sarīkojums bija bass/baritona Andreja Martena un pianistes Guntas Plostnieces koncerts latviešu baznīcā š.g. 31. janvārī. Abu mūziķu lielisko devumu Minesotas tautieši bija jau dzirdējuši divas reizes un varēja priecāties par abu lielo saskaņu un augsto profesionālo līmeni. Likās, ka dziedoņa balss augusi un veidojusies izteiksmē, dodot tīrus, skanīgus klusinātos dziedājumus un pilnskanīgas, krāšņas forte pasāžas.

Koncertu iesāka ar divām liriskām un melodiskām dziesmām: J. Ivanova "Māras zeme" (A. Eglītis) un L. Garūtas un T. Spādes "Mana dzimtene" (T. Spāde). Sekoja labi pazīstamās un iemīļotās E. Dārziņa dziesmas: "Teici to stundu" (J. Poruks), "Vēl tu rozes plūc" (R. Blau-manis), "Aizver aciņas un smaidi". Arī A. Kalniņa dziesmas labi pazīstamas: "Tev" (L. Laicēns) un "Brīnos es" (A. Niedra). Pavisam citā stilā, ar īpatnēju impresionistisku klavieru pavadījumu bija P. Dambja trīs dziesmas, kam pamatā tautasdziesmu vārdi: "Mēnesnīca zvaigznes skaita", "Vakars nāca" un "Gaŗām laidu kumeliņu". Šīs dziesmas izpelnījās lielu publikas piekrišanu.

Otrā koncerta daļa sākās ar retāk dzirdētām dziesmām: A. Jurjāna "Jele pasmaidī" (J. Pavasaris), P. Līcītes "Visiem rozes dārzā zied" (t.dz.), J. Ķepīša "Dziesma" (J. Sudrabkalns) un "Liepziedu notis" (G. Selga).

Savas operdziedoņa spējas un skatuves stāju A. Martens vislabāk apliecināja sekojošajās operu ārijās: Verdi "Fiesco ārija" (no operas *Simon Boccanegra*), Verdi "Banquo ārija" (no operas *Macbeth*), Masnē "Count Des Grieux ārija" (no operas *Manon*) un Guno "Mefistofeļa serenāde" (no operas *Fausts*).

Klausītāji izlūdzās piedevas - J. Mediņa "Glāsts" un J. Kalniņa lielīšanās dziesmu "Esam lielkēniņa dēli".

Abi lieliski mākslinieki. A. Martens Guntas Plostnieces iejutīgajā klavieru pavadījumā deva skaistu mūzikālu baudījumu un pārdzīvojumu. Tik skaists mūzikāls sniegums nebija šeit ilgi dzirdēts; publika ilgi pieminēja šo lielisko koncertu.

Šo koncertu rīkoja Minesota latviešu koncertapvienība.

Draudzīgā aicinājuma sarīkojums.

Jau vairākus gadus Mineapoles un St. Paulas latviešu skola ir rūpējusies par Draudzīgā aicinājuma atceri, aicinot savus audzēkņus, bērnu vecākus un visu latviešu sabiedrību pacienoties ar skolas saimi, vērot skolēnu priekšnesumus, pasēdēt pie kafijas galda un iegādāties mājās nešanai skolēnu vecāku ceptus gardumus. Arī skolēni bija pielikuši savu roku, veidojot pirāgus. Draudzīgā aicinājuma sarīkojums notika š.g. 1. februārī Latviešu ev. lut. draudzes telpās.

Skolas pārzine Laila Švalbe savā uzrunā pieminēja, ka Draudzīgo aicinājumu - atceroties savu pirmo skolu - Latvijas bij. prezidenta Kārļa Ulmaņa ierosmē sāka 1935. gadā, Latvijā pātrūcis okupācijas gados, bet turpinājies visās trimdas zemēs un tagad atjaunots arī Latvijā. Gan pēdējā laikā no Latvijas saņemam skumjas ziņas, ka daudzas mazas lauku skolas jāslēdz gan mazā skolēnu skaita, gan līdzekļu trūkuma dēļ.

Pārzine L. Švalbe nolāsija Draudzīgā aicinājuma apsveikumus no Gaŗezera vadības, sveicinot latviešu skolu un novēlot labas sekmes. Draudzes Dāmu saimes priekšniece Aldona Pone sveicināja skolas saimi Draudzīgā aicinājuma svētkos un pieteica \$500 ziedojumu skolai. Aldona Pone atgādināja mūsu latviešu skolas vairāk nekā 50 gadu darbošanos trīs paaudžu garumā. Velti skolai nodeva Latvju dievtuŗu sadraudzes pārstāve Ilze Kļaviņa, pasniedzot aploksni, kas domāta valodas un latviskā mantojuma apgūšanai.

Sekoja skolēnu priekšnesumi pa klasēm, sākot ar visjaunākajiem bērnodārza mazuljiem, kas ar lielu sajūsmu, sasēdušies uz skatuves malas kā zvirbulēni, nodziedāja dziesmiņas par burtiem "A, B, C" un "Kaķīti manu". Pirmskola skaitīja dziesmu par vārdiņiem, dzejolis arī 1. klasei, 4. klase jau dūšīgāk deklamēja "Uz skolu", bet vecāko klašu skolēni iepriecināja ar dzejoli "Gaismas pils".

Programmas galvenajā daļā bija pieteikta paneļa diskusija par tematu "Manas domas par latvietību" skolas pārzines Lailas Švalbes vadībā. Īsta "paneļa diskusija" tā nebija, bet četri jaunās paaudzes latvieši bija sagatavojuši stāstījumus par viņu saitēm ar Latviju, latviešu sabiedrību, latviešu valodu, kultūru, tradīcijām. Uz jautājumu "Kas ir latvietība?" nav vienkārši atbildēt. Klausītājiem pašiem jāizloba katra runātāja atziņas un pārliecība. Bija četri izvēlēti runātāji:

Anita Jurēviča, Viktorija Gordejeva, Elmārs Vuškāns un Stefans Brūvelis.

Viktorija Gordejeva pirms pāris gadiem ar māsu iebraukusi no Latvijas, pašlaik studē Normandeila juniorkolledžā Blūmingtonā, MN. Viņa ir baltkrieviete, bet jūtas latviete, kam svarīgs viss latviskais gars, valoda, tradīcijas, ticība un paļāvība uz Dievu (Viktorija māca latviešu skolā ticības mācību un dziedāšanu). Viņa citēja Ādolfa Sprūdža latviešu iedalījumu atkarībā no viņu pārliecības, uzskatiem un dzīves veida. Viņa nevarot sevi iedalīt nevienā no

Sprūdža iedaļām, bet viņai Latvija ir dārga dzimtene, viņa ir daļa no tautas, no valodas, no kultūras. Tāpēc šeit ASV viņai saites ar latviešu baznīcu, ar skolu un visu sabiedrību ir tik svarīgas.

Anita Jurēviča iebraukusi Minesotā no Latvijas pirms sešiem gadiem, bet pirmos četrus gadus nodzīvojusi, nezinādama par šejienes latviešu sabiedrību. Nu viņa to ir atradusi un tajā iesaistījusies, jo bez latviešu valodas, dziesmām, mūzikas un tradīcijām ir grūti dzīvot. Latvija - tās ir viņas mājas, latviskā kultūra - viņas dzīves saturs.

Stefans Brūvelis, vidusskolnieks, pagājušo vasaru piedalījies ALAs rīkotajā jauniešu braucienā "Sveika, Latvijai!" un pēc tam vēl divas nedēļas kopā ar tēvu ciemojies pie radiem Latgalē. Stefans stāstīja par visu redzēto dažādos novados, par vēsturiskām vietām, iepazītiem latviešu jauniešiem un valdības locekļiem. Daudz skaistuma redzējis, bet vērojis arī dzīves apstākļus Latgalē. Šis ceļojums devis viņam latvietības un piederības apziņu.

Elmārs Vuškāns beidzis vietējo latviešu skolu un Gaņezera vasaras vidusskolu, strādā latviešu skolā, dejo tautasdeju kopā Pērkonītis, tagad otro gadu studē. Elmārs stāstīja par savu ieguvumu Gaņezera vidusskolā. Pirmos divus gadus nevarējis iejusties, bet pēdējie divi bijuši brīnišķīgi. Iepazinies ar sirsniņiem draugiem, daudz guvis no vēstures skolotāja, kas pratis ieinteresēt Elmāru Latvijas vēsturē. Gaņezers viņaprāt ir mazā Latvija.

Skolas pārzine pastāstīja par Latvijā veikto grāmatu lasītāju veicināšanas pasākumu "Bērnu grāmatu žūrija", kurā bērni dažādās vecuma grupās lasīja vismaz 5 savam vecumam piemērotas grāmatas un pēc tam deva par tām savu atsauksmi. Arī latviešu skolas ārpus Latvijas tika aicinātas piedalīties šajā lasīšanā. Vairāki skolēni arī to darīja un 2008. gada rudenī izlasīja 1-6 grāmatas. Par līdzdalību viņi saņēma nelielas balvas. Lielākais lasītājs - Paulis Švalbe - 6 grāmatas.

Pēc saistošajiem stāstījumiem un skolēnu priekšnesumiem pārzine L. Švalbe visus aicināja pakavēties lejas stāvā pie maizītēm un cepumiem, par ko rūpējās skolēnu vecāki. Daudzi iegādājās arī pīrāgus, rudzu maizi un citus gardumus, tā palīdzot skolai.

Teiksma ritina dziesmu kamolu.

Pēc trīs gadu pārtraukuma dziesmu ansamblis Teiksma atkal visus aicināja uz savu dziesmoto sarīkojumu šoreiz Čechu namā St. Paulā. Kā teiksmieši, tā visa vietējā latviešu sabiedrība izjūt Latviešu nama trūkumu, bet atrastais Čechu nams izrādījās laimīga izvēle, jo zāle ar skatuvi ļoti piemērota, ar labu akustiku, aizmugures virtuves telpām, ērtu celtni, iespējams saklāt galdus vismaz 120 personām.

Teiksmas sarīkojums notika šī gada 7. februārī Kultūras dienu ietvaros. Apsveicot klausītājus, Teiksmas vadītāja Elga Pone pastāstīja, ka Teiksma dzied jau 41 gadu. Tajā piedalās jau otrā paaudze, un varbūt kādreiz piedalīsies arī trešā. Kopš pēdējā koncerta Aizsaulē aizgājusi ilggadīgā dziedātāja Benita Jātniece, tāpēc šis vakars veltīts viņas piemiņai.

Ja arī nav bijuši patstāvīgi koncerti, Teiksma piedalījies vairākos latviešu sarīkojumos Dvīņu pilsētās - 18. novembra un 14. jūnija aktos, pagājušo rudeni kuplināja Viskonsinas universitātes Oklērā tautību sarīkojumu. Teiksmas mēģinājumi - sadziedāšanās notiek gan drīz katru nedēļu, ritinot dziesmu kamoliņu.

Divreiz teiksmieši devušies koncertceļojumā uz Latviju. Pēdējā braucienā Teiksma piedalījās "Baltica 2003" festivālā. Arī šovasar Teiksma ir aicināta piedalīties "Baltica 2009" koncertceļojumā pa Latviju, cerot, ka tas izdosies.

Programma vispusīga un bagātīga, skatuves priekšā liels, skaists kamols, aptīts tautastērpu jostām, jo tajā bija simboliski satītas visas dziesmas, ko Teiksma dziedājusi un dzie-

dās arī nākotnē. "Kad es gāju tautiņās, dziesmas tinu kamolā. Ja būs laba dzīvošana, pa vienai risināšu."

Teiksma vienmēr veido savu programmu, lai tā patiesi atspoguļotu latviešu etnografiju, būtu pēc iespējas tuvu senatnīgumam, parādītu novadu īpatnības, bet reizē varētu iepriecināt mūsdienu sabiedrību un nebūtu vienmuļas. Dažas dziesmas dziedāja viss ansamblis, dažas tikai puīši, citas - meitas, vēl citas sāka sōlisti, tad pievienojās visi. Vairākas dziesmas bija instrumentu pavadībā: kokles (Elga Pone, Nora Lunda, Zinta Pone), vijoles (Kira Birmane, Ingrīda Erdmane), stabule (Nora Lunda), akordeons (Zinta Pone) un bungas, sietiņš un koka sitamie (Gunta Pone, Elga Pone, Kira Birmane).

No "dziesmu kamoliņa" ritināja: "Nedod, Dievis, man bēdiņu", "Zvejnieks mani aicināja", "Jūrā gāju naudu sēt", "Auga, auga rūžeņa", "Dagō' dīna", "Ik vakaru skatījos", "Snieg sniedzis, putināja", "Jauni puīši, syrmi zyrgi", "Pūt, vējiņi, dzen laiviņu", "Tā dziedāju, tā runāju", "Zirgs pie zirga, rats pie rata", "I bādoj māmeņa", "Muoseņ, zeile viesti nese", "Ziedi, ziedi, rudzu vārpa", "Maļni muni kumeleni", "Alūs dziesma". Piedevām "Moza beju, gonūs gōju" un atkātoja "I bādoj māmeņa".

Klausītājus aicināja pievienoties dziesmā "Pūt, vējiņi", to dziedot mazāk pazīstamā melodijā. Smaidus izraisīja pavisam mazie klausītāji, kas skatuves priekšā "dejoja" līdz dziesmām.

Teiksmā šobrīd dzied: Kira Birmane, Ingrīda Erdmane, Gunta Pone Herrona, Ilze Kļaviņa, Nora Lunda, Elga Pone (vadītāja), Zinta Pone, Ināra Poriete, Jānis Skujiņš, Jānis Paulis Skujiņš, Laila Švalbe, Jānis Zeltiņš.

Pēc priekšnesumiem visus aicināja pie latvisku ēdienu galda, jo teiksmietes ir arī labas saimnieces. Tūlīt sekoja arī izloze ar latvisku gardumu laimestiem, kopdziesmas un rotaļas.

Daudzo klausītāju vidū bija arī cittautiešu viesi, jo Teiksma ir iecienīts latviešu mūzikas ansamblis.

Biruta Treiberiga.

LOAM priekšnieka ziņojums 2009. gada sapulcei.

LOAM organizācija dibināta 2002. gada 10. septembrī, tātad jau darbojas vairāk nekā 6 gadus, un mūsu mude ir: "Darām to, kas darāms".

Tas mūs ir pamudinājis vērot latviešu sabiedrisko dzīvi un atjaunot vecas un pamestas tradīcijas, kā arī uzsākt jaunus pasākumus.

2008. gadu iesākām ar Kultūras dienām, pie mums aicinot ALAs kultūras nozares un Kultūras fonda vadītāju Sarmu Muižnieci Liepiņu. Bija vietējo mākslinieku - Aleksandra Grustāna un Antras Pakalnas - darbu izstāde, Sarmas Liepiņas referāti, "Draudzīgais aicinājums" latviešu skolas izkārtōjumā un ērģeļu un saksofona koncerts "Lake Nokomis" luterāņu baznīcā ar Kristīni Adamaiti un Arti Simani.

Tas viss notika vienas nedēļas nogalē un vecākai paaudzei bija drusku par daudz, tādēļ 2009. gadā Kultūras dienās sarīkojumi izdalīti pa vairākām sestdienām/svētdienām: Andreja Martena un Guntas Plostnieces koncerts 31. janvārī, Latviešu skolas Draudzīgais aicinājums 1. februārī un Teiksmas koncerts 7. februārī.

Sakarā ar jauniem noteikumiem ASV vīzu iegūšanā apsīka Latvijas mākslinieku viesošanās. Tajā vietā mums bija iespēja noklausīties vijolnieces Baibas Skrides debiju ar Minesotas orķestri no 17. līdz 19. aprīlim un 18. maijā skatīties filmu "Rīgas sargi", kuņas izrādī LOAMs izkātoja "Parkway" teātrī Mineapolē, kā arī klausīties Pēterā Vaska vijolkoncertu

Seintpōlas kamerorķestŗa un somu vijolnieka Pekka Kustō izpildījumā.

14. jūnijā bija Aizvesto piemiņas sarīkojums ar Latvijas archibīskapa Jāņa Vanaga un Latviešu skolas piedalīšanos.

Rudenī bija divas teatŗa izrādes - Leldes Stumbres luga "Kronis II" (21. septembrī) un A. Gērnija luga "Mīlestības vēstules" (10.oktōbrī) ar aktieŗiem no Latvijas.

18. novembrī klausijāmieš prezidentā Valŗa Zatlera uzrunu latviešiem ārzemēs ar video palīdzību, un bijām īpaši gandarīti par jaunā ALAs priekšsēŗa, psiholoģijas profesora Dr. Juŗa Meŗinska svētku runu. Mūsu pašdarbību apliecināja draudzes koŗa un ansambļa Teiksmas mūzikālie priekšnesumi. Bija 102 apmeklētāji, pārsniedzot maģisko vienu simtu. Sekojot ALAs priekšsēŗa mudinājumam 18. novembrī kaut ko dāvināt Latvijai, LOAMs kļuva par zelta mūŗa biedri, piemaksājot \$1,500 un kļūstot par piekto ALAs organizāciju šajā pakāpē.

Šī gada vidū izveidojām LOAMa *mājaslapu* ar adresi <web.mac.com/latviansinminnesota> (bez www.!), kur līdz šim esam konstatējuši jau ap 360 viesu. Mūsu adresi var viegli atrast, ierakstot "Google" meklēšanas mašīnā "Latviansinminnesota". Ja ierakstām vienā vārdā, tad mūsu adrese parādās rakstu sarakstā ar nosaukumu "Latvian Organization Association of Minnesota" pirmajā vietā. Ja rakstām ar trim vārdiem "Latvians in Minnesota", tad otrajā rasktā ar nosaukumu "Latviansonline" ir mūsu adrese, ko varam iegūt aktīvā veidā (hyperlink), izvēloties šo rakstu atvērt. *Mājaslapa* darbojas no "Mobile Me" programmas un maksā \$99 gadā. Esam nolēmuši šo darbu turpināt.

Šogad iesākām aktīvu ALAs biedru vervēšanu LOAMam kā jaunai ALAs mūŗa biedrenei, īpaši mudinot neatkarīgos ALAs biedrus pārreģistrēties caur LOAMu. Patlaban mums ir 114 ALAs biedru, bet mēs vēlētos vismaz 121, lai uz kongresu varētu jau sūtīt 3 pārstāvjus, no kuriem viens varētu būt jaunietis, kam maksātu visus izdevumus.

Gatavojoties Kultūras dienām ar Latviešu skolas vecāku - tēvu - palīdzību nokrāsojām 20 paneļus no Latviešu nama, ko tagad varam lietot izstādēm, skatuvei un telpu norobežošanai. Atvietojām arī visas šīs zāles parastās spuldzes ar vairāk ekonomiskajām jaunajām neona spuldzēm.

Viens no mūsu lielākiem projektiem bija jaunas, no baznīcas neatkarīgas, skaņu sistēmas iegāde, kas īpaši piemērota teātrim un mūzikāliem priekšnesumiem un izmaksāja turpat \$6,000.

Joprojām turpinām uzturēt latviešu adresu un telefona sarakstu, pa laikam izdodot jaunu šīs grāmatas izdevumu, ko var iegādāties par \$5.00. Mūsu rīcībā ir arī ap 70 e-pasta adresu, bet šo sarakstu būtu vēlams papildināt, jo tādā veidā varam viegli nosūtīt visdaŗādākās ziņas mūsu sabiedrībai.

Nevaram arī aizmirst dažādos finānciālos atbalstus: \$600 koncertapvienībai, \$500 internes stipendijai Rīgā Okupācijas mūŗeja atbalsta grupai ASV, \$400 "Tiltam" stipendijām mūzikas nometnei Ogrē, \$700 ceļa naudām 3x3 kursu vadītājiem Gaŗezērā.

Pie nākotnes plāniem pieder ideja radīt "Knutā Lesiņa balvu jauniem mūziķiem" sakarā ar Knutā Lesiņa simtgadi 2009. gada 25. martā. To piešķirtu Daces Aperānes vadītajos meistarkursos Latvijā, kas notiek katru otro gadu. Balva segtu ceļa naudu diviem mūziķiem, vienam pianistam un kādam instrumentālistam vai dziedātājam, uz koncertu Mineapolē. Balvu piešķirtu kursu vadība, par praktisko izkārtojumu rūpētos Latviešu koncertapvienība Minesotā sadarbībā ar Kultūras biedrību "Tilts", un iztrūkumu segtu LOAMs.

No savas puses varu teikt, ka pagājušie seši gadi man ir bijuši ļoti pacilājoši tieši sakarā ar darbību LOAMa valdē un par to pateicos visiem valdes locekļiem. Nobeigumā izsaku pateicību visiem centīgi strādājošiem valdes locekļiem un organizāciju pārstāvjiem par sapulces apmeklējumu.

LOAMa ienākumu/izdevumu pārskats par 2008. gadu.*

Ienākumi.		Izdevumi.	
Augļi	31,857.00	Pabalsti kulturāliem pasākumiem	11,088.94
Sarīkojumi	4,507.00	LOAMa sarīkojumu izdevumi	7,645.81
Org.biedru naudas	350.00	Konferences	2,009.43
Telefona grāmatas	394.00	Piederība organizācijām (ALA)	1,770.00
Kopā:	37,108.00	Biroja izdevumi	1,314.78
Kapitāls skaidrā naudā		Reklāma	652.60
uz 2009. gada 1. janvāri:		Profesionāli maksājumi	675.00
CD noguldījumi LCU	46,577.76	Dažādi izdevumi	55.61
Bankas čeku konts	13,297.39	Kopā:	26,112.17
Latvian Credit Union(LCU)	1,185.36	Gada darbības atlikums:	\$10,995.83
Kopā:	59,875.51		

*) Sagatavots no kasieŗa ziņojuma kopsapulcei (JR).

Ko man nozīmē latvietība.

Iesākumā, es jums mazliet pastāstīšu par sevi. Esmu uzaugusi Kurzemē, burvīgās lauku mājās, kur vienmēr čaloja putniņi, netālu tecēja upe Venta un saulē, kā zelts rudens vējā šūpojās kviešu lauki. Rudeņos smaržīgie āboli vēlās no koka. Agrā rīta rasā skriet basām kājām pa pļavu, vērot, kā raspodīņos rasas lāses kā dimanti mirdz! Un mūžīgie bērniības sapņi par pasauli un kaut ko labāku nekā tas bija dots manai mātei.

Grūtības padara cilvēku stiprāku un drošāku. Lai kādas grūtības būtu manā pagātnē, tās vienmēr it tikai paspērušas soli tuvāk maniņiem sapņiem. Ar apziņu nepadoties, bet tikai dzīvē uz priekšu! Es esmu vairākus gadus strādājusi Īrijā līdz man radās vienreizēja izdevība mācīties Minesotas universitātē. Protams, es nevarēju šo izdevību laist gaŗām, un 2003. gadā ierados Mineapolē. Es patreiz strādāju Minesotas universitātē un izglītoju aizbildniecībā paņemto 16 gadīgo māsu Baibu Kukuti. Es zinu, ka šeit viņai ir dota ģimenes mīlestība, iespēja uz labāku izglītību un novērtēt, ko nozīmē dzimtene, un ko sniedz dzīve svešumā.

Latvija, kas dzimusi skarbos novembrā vējos, kas ir cinījusies smagās kaujās, kas ir gājusi cauri priekiem un bēdām, kas vienmēr bijusi neatlaidīga. Latvija ir mūsu dzimtene, ikvienam šis vārds skan citādāk. Daži no mums to izrunā ar paceltām galvām un ir lepni, ka ir latvieši. Turpretī citi kaunās, jo viņu priekšā netiek pasniegts viss uz paplātes. Šie nav izjuŗtuši to, ko mūsu tēvi un sentēvi. Šie cilvēki nebrida Sibīrijas ledaini auksto sniegu, nemira badā vai svešumā nestādīja rozes Latviju pieminot. Tiņ sirmgalvjiem vārdam Latvija ir pavisam cita skaņa un cita nozīme.

Manās acīs Latvija ir mūzikas un bišu zeme. Mūzika raksturo nācijās emocionāli garīgo bagātību: dziņsmu svētkus, korus, kultūras tradīcijas, tautas tuvību mākslai. Bites pielīdziņāšu ekoloģiski tīrai zemei ar sentēvu koptām tradīcijām, veselīgu dzīvesveidu. Latviešu tauta kā bišu stropā ik pa 5 gadiņiem salido kopā un dūc vienotai dzīņsmai, dejai un vienotai tautai. Katram latvietim ir bites gudrība, ozola izturība un skudras čaklumīņš - īsts latvietis nekad nepadodas.

Dzimtene - tās ir mūsu mājas, bērni, pavards, pie kuŗa vienmēr var sasīldīties aukstos rudens vējos vai atveldzēties karstā vasaras saulē. Dzimtene ir tautas dejas, mūžam nemirstīgās dainas, tautas dzīņsmas, kuŗas brīvi savā mēlē varam dzīedāt. Mums ir sava dzimtene

un par to šodien sakām paldies mūsu varoņiem tēviem un vectēviem, kā arī paši sev, kas stāvējām uz barikādēm, sargājot dzimtenes neatkarību. Mūsu pienākums - vārdus dzimtene un Latvija - būs turēt svētus un paceltām galvām godā celt.

Neaizmirsīsim mūsu vecvecāku tradīcijas, dalīsimies tajās šodien, rīt un parīt ar mūsu jauno paaudzi, jo viņi ir tie, kam jānācās, jānes dzīvē tālāk un jānodod tās nākošai paaudzei: latvju dainas, teikas un burvīgās pasakas. Varbūt mazos jauniešus vairāk ieinteresēt miklas minēt, nevis kompjuātera spēles spēlēt. Iedvesmot dziedāšanas priekam, dejas solim, vectētiņa koka izstrādājuma apgūšanai un vecmāmiņas pīrāgu receptei. Cik svarīgi ir nepazaudēt tos talantus, kas sasildījuši mūsu nosalušās rokas un kājas ar pašu adītām vilnas zeķēm un cimdiņiem, adītām vilnas jaciņām un džemperīšiem. Rokām austās segas un paklājiņi, māla un ādas izstrādājumi. Burvīgās gleznas un apsveikuma kartītes. Tā ir mūsu bagātība, bet šī bagātība nav mūžīga, jo mēs neesam mūžīgi, tāpēc ir tik svarīgi, ka mēs dalāmies un mācām jaunākos.

Mūsu tautai nemirstīgās tradīcijas - Jāņu vakaram mājās darināts alus, pašu darināts Jāņu siers, Ziemassvētkos piparkūku smarža un no krāsns tikko izņemti kūpoši pīrādziņi, sautēti kāposti. Tās ir bagātības, kas nav ne par kādu cenu nopērkamas.

Neaizmirsīsim mūsu tautas bagātības. Latvijas melno balzāmu, ko tikai un vienīgi 18. g.s. sāka ražot Rīgā. Šajā uzlējumā ir iekļautas 24 dabas veltes, kas ievāktas mūsu zemē. Mūsu sentēvi tējas un ārstniecības augus paši ievāca gadalaikos ejot pļavās un birtalās. Cik no mums varētu atšķirt pļavā nezāles no ārstnieciska auga? Cik no mums izvēlētos "Laimas" šokolādi? Šokolādi ar savu īpašo gadiem izstrādāto recepti. Rudzu maizi, kuŗa šķēle pabros jebkuŗu izsalkuŗu strādnieku. Un dārgakmeni, kas izdaiļo jebkuŗu sievieti. Tas ir dzintars, kas iegūts no Baltijas jūras dziļēm. Tās ir mūsu tautas nemirstīgās bagātības.

Ja vien mēs visi kādu brīdi kopīgi atrastu spēka avotu, kuŗā vairoto mīlestību, ticību saaviem un citu spēkiem; sildītu ne vien sveču liesmiņu siltumu sapnī, bet vienkārši cilvēku labestību.

Paldies par izcīlu darbu Lailai un pārējiem latvieŗu skolas skolotājiem par cēlo darbu, iepazīstinot ar latvietību un uzturot to sveŗumā.

Anita Jurēviča.

Ko man nozīmē latvietība.

Man bija ļoti lieliska, laimīga izdevība, 2008. g. vasarā padzīvoties Latvijā veselu mēnesi, pavadīt divas nedēļas ar "Sveika, Latvija" grupu, un divas vēl ar savu tēti.

"Sveika, Latvija" ir Amerikas Latvieŗu Apvienības veidota grupa, kuŗa cenŗas parādīt Amerikas latvieŗu jaunieŗiem savu senŗu zemi. ALA mums atlaida vairāk kā treŗdaļu no ceļojuma cenas, par ko es ļoti pateicos. Apmeklējam visus cetrus Latvijas novadus. Mūsu grupai bija jaukas privilēģijas apmeklēt slavenās vietas kā "Laika" avīzes arhīvus, "Laimas" šokolādes fabriku, un Valsts Saeimas ēku. Nacionālajā teātrī skatījām "Skroderdienas Silmaŗos", apmeklējām pilsētas, mūzejus un drupas. "Brakos" mēs spēlējām Rūdolfa Blaumaŗa klavieres.

Sagadījās, ka satikām bijuŗo valsts prezidentu Gunti Ulmani, kas tolaik ar sievu un mazdēlu apmeklēja Aglonas Bazilīku. Mēs devām rokas un nofotografējamies. Viņŗ man likās ļoti gudrs un sirsnīgs cilvēks.

Visjaukāk tomēr bija izklaidē. Apstājāmies Liepājas pludmalē, ļoti skaistā, saulainā dienā. Mēs prasījām audzinātājam: "Mēs ļoti gribam iet peldēties. Mēs esam sēdējuŗi autobusā ļoti ilgi, lūdzu laid mūs pie jūŗas!" Audzinātāja skatījās uz mums un atļāva pie pludmales iet,

bet aizliedza mums kāpt jūrā. Tad, visi brīvi no autobusa, nost ar biksēm, nost ar krekliem un iekšā jūrā! Mēs ielēcām ūdenī, kur bija stipri viļņi, bet tas nebija nekas, jo mēs visi ļoti priecājāmies. Atnāca policists, un teica: "Ko jūs tur darāt? Ārā no ūdens! Kur ir jūsu audzinātāja, mēs viņu liksim cietumā!" Policists aizgāja pie viņas un teica: "Kāpēc jūsu bērni peld jūrā?! Vai jūs neredzat, ka sarkanais karogs plīvo? Nozīmē, ka peldēšana ir aizliegta!" Audzinātāja apskatījās, bet neredzēja nekādu karogu. Mēs bērni aigājām pie policista un teicām: "Nē, kungs, šī nav nekāda audzinātājas vaina! Viņa mums aizliedza peldēties, bet mēs tomēr gājām jūrā. Lūdzu, nelieciet mūsu audzinātāju cietumā." Policists skatījās uz mums ļoti nopietni, un teica, "Tad es nelikšu viņu cietumā, bet ja kaut kas notiek atkal, jūsu bērni būsit vainīgie."

Braucienā es iepazinos ar divdesmit trim pusaudžiem manos gados no visām Amerikas pusēm. Daudzi jau viens otru pazina no Gaņezera. Pēc divām nedēļām ceļā mēs visi bijām cieši draugi. Pēdējā rītā "Sveika, Latvija" ceļojumā, es satiku tēti pie viesnīcas. Bet pirms mēs aizgājām, mani jaunie draugi dziedāja man "Daudz baltu dieniņu" uz Vecrīgas ielas. Es jutos ļoti priecīgs, ka viņi man nodziedāja tieši uz Rīgas ielas, kur svešnieki apstājās un arī dziedāja līdzī. Vēl šodien es sazinos ar šiem draugiem tīmeklī (internetā).

Ļoti iespaidīgi bija satikties ar Aulejas pamatskolas bērniem, Krāslavas rajonā. Sākumā ir diezgan grūti iepazīties ar cilvēkiem no jauna, bet šie bērni man likās ļoti mīļi un jauki. Viņi visi bija ļoti sajūsmināti ar mums satikties. Spēlējām futbolu, peldējām, gājām pirtī un dziedājām Jāņu dizesmas. Šis laiks varbūt bija visvērtīgākais "Sveika Latvija" ceļojumā, jo es dabūju pieredzi ar cilvēkiem manos gados, kuŗi dzīvo citā pasaulē, bet vēl ir ļoti līdzīgi mums.

Kaut gan Latvija šodien ir laimīga, brīva no svešām varām, saprotu, ka Latvijā dzīve ir grūta. Tūkstošiem latviešu ir aizbraukuši meklēt darbu Īrijā. Tā ietekme ir viegli redzama tik mazā valstī. Esošā valdība lūdz latviešus neatstāt dzimteni un prasa tautai "savilkt ciešāk jostu". Tā valdība nerūpējas par saviem cilvēkiem. Kamēr cenas un nodokļi iet uz augšu, valdība turpina nodedzināt naudu bibliotēku celšanā, bet tūkstošiem pilsoņiem ir grūtības pat samaksāt par pārtiku un nodokļiem, un citi atstāj Latviju darba trūkuma dēļ. Tas drīz būs jārisina, jo latvieši jau mostas pret valdību.

Es arī ievēroju lielu trūkumu Latgalē. Kamēr pārējā Latvija izskatās ļoti moderna un labi sakopta, man Latgale izskatās, ka tā būtu 20 gadu pagātnē. Rīgā visur notiek remontdarbi, Jelgavā bērni dzimst, visur ielas un kapsētas ir labi sakoptas. Citur mājas stāv glītas un labi sakoptas, bet Latgalē tās paliek drupās!

Biju ļoti pārsteigts iemācīties, ka vairāk cilvēku Latgalē mirst gadā nekā dzimst. Ciemi un pilsētas tukšojas, jo jaunieši, bez izdevības mājās, atstāj Latgali dodoties uz pilsētu, un pārējā iedzīvotāju masa kļūst sirma un veca. Es ļoti nožēloju, ka alkoholisms ir tik bieži sastopams Latgalē. Satiekot jauniešus Aulejas pamatskolā un savus radus Sakstagalā, es redzēju, ka latgalieši ir vissirsnīgākie cilvēki visā Latvijā. Tomēr viņiem ir visgrūtākā dzīve vēl šodien.

Braucienā Latvijā esmu pieredzējis daudz labu un sliktu, bet pēdējās dienās redzēju, ka Latvijā, caur visām nelaimēm, vēl ir stipra tauta pamatā.

Šogad, pēc 20 gadiem, Olimpiskā sporta zāle Rīgā izrādīja rokoperu "Lāčplēsis", ko mēs apmeklējām. Patriotiskā sajūta bija tik stipra, ka cilvēki tiešām raudāja un liksmojās līdzī. Uz Brīvības ielas skatījām Dziesmu svētku milzīgo parādi, kas ilga sešas stundas un sastāvēja ne tikai no latviešu grupām, bet arī piedalījās latvieši no Čikāgas, Kanādas, Īrijas un Austrālijas, un grupas no kaimiņu leišiem, igauņiem, krieviem, baltkrieviem, poļiem un čigāniem. Pēdējā vakarā tikām uz Dziesmu svētku noslēgšanas koncertu, kur dziedāja uz estrādes Mežaparkā 30,000 dziedātāju un bija 70,000 skatītāju. 100,000 cilvēku vienā laikā dziedāja vienu dziesmu! Tas mirklis bija pats vienreizējs manā mūžā. Pēc koncerta turpinājās svi-

nēšana, kas ilga visu nakti. Bija tautas dziesmu dziedāšana un dancošana, un, ja gribējās kaut ko uzkost četros no rīta, varēja nopirkt desinās un pīrāgus.

Vēl pēc 50 gadiem Padomju varas un posta, vēl caur šodienas vēstures spokiem, es redzēju, ka Latvijas tautas gars vēl ir dzīvs un stiprs, un es esmu ļoti pateicīgs par to.

Es esmu ļoti laimīgs pieredzēt tik daudz un piedalīties ar "Sveika, Latvijas" grupu un apceļot tēvuzemi ar savu tēti. Šis brauciens bija vienreizējs laiks manā mūžā. Es iesaku visiem jauniešiem šeit, kuriem tas interesē, noteikti piedalīties šajā vērtīgā programmā!

Stefans Brūvelis.

###

PATEICĪBAS

###

Sirsnīgi pateicos Mārim un Skaidrītei Štolceriem par draudzīgo palīdzēšanu nokļūt uz pārtikas veikalu, uz banku un pie ārsta, ja ir vajadzība. Tāpat uz citām vietām, ja man kur ir nepieciešams nokļūt. Īpaša pateicība Skaidrītei par dokumentu sakārtošanu un izpildīšanu, par čeku uzrakstīšanu un sūtījumu nogādāšanu pastā, jo ar savu vājo redzēšanu es to nevaru izdarīt. Paldies Skaidrītei. Paldies Mārim. Sirsnīgā pateicībā Jānis Liepkalns.

Sirsnīgs paldies visiem, kas dalījās ar mums mīļās sievas, māmiņas, vecmāmiņas Mirdzas Zoltneres piemiņas dievkalpojumā. Paldies mācītājai Maijai Cepurei Zemmelei par piemiņas dievkalpojumu. Paldies ērgelniecei Gunai Kalmītei Skujiņai par ērģeļu mūziku, draudzes korim par dziesmām, un Kristīnei Konterei un Kristīnei Ģigai par flautas atskaņojumu. Paldies visiem par atvadu vārdiem, ziediem, piemiņas ziedojumiem un izteikto līdzjūtību. Ziedojumus nosūtīsim uz Aleksandrovas Speciālo internātskolu Krūmājos, kā Mirdza vēlējās. Paldies Ilzei Grotānai, Ingridai Otto un visiem, kuri palīdzēja izkārtot mielastu.

Pateicībā Zigfrīds Zoltners, Dace Zoltnere ar ģimeni, Māra Zoltnere, Laima Zoltnere.

###

Sludinājumi

###

Pārdodu divas (2) kapa vietas latviešu nodalījumā Kristalleika (Crystal Lake) kapsētā. Pieminekļa akmenis ir jau vietā. Vēlētos \$3,150 par kapa vietām ar pieminekli.

Lūdzu zvanīt uz draudzes kanceleju otrdienās, trešdienās vai ceturtdienās darba stundu laikā (10:00-14:00) - 612-722-4622. Viktors Beņislavskis.

Izkārtoju mājas izpārdošanu (*Estate Sales*).

Vai Jūs pārceļaties, vai jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem, utt.? **Es varu Jums palīdzēt.**

* Izšķiroju mantas (sazinoties ar ģimeni) - ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izmest.

* Sakārtoju mantas pārdošanai. * Nocenoju pārdodamās mantas un izsludinu.

* Vadu pārdošanu/*Estate Sale*. (Aizvedu palikušās mantas uz labdarības org.).

Maija Zaeska: 763-972-2521 (mājās); **952-454-4172** (kabatas tālr.);

zaeska@frontiernet.net

Varu jums palīdzēt **MĀJU PIRKŠANĀ** vai **PĀRDOŠANĀ!**

To daru visā Dvīņu pilsētu rajonā vairāk nekā 25 gadus.

Ar jautājumiem, lūdzu zvaniet katrā laikā: **MĀRIS KURMIS** - Counselor Realty -
612-558-6784 (mob.), 952-476-1832 (mājās).

Visi dzer tēju... City Pages 2008 apbalvoja "**LaSociete du The**"

kā labāko tējas veikalu Dvīņu pilsētās.

Šis tējas veikals jau pastāv trīspadsmit gadus un bija pirmais veikals pilsētās, kas piedāvāja tējas no visas pasaules. Veikalā var iegādāties vairāk nekā 200 tēju šķirnes - baltās un zaļās tējas, pouchong un oolong tējas, pu-erh tējas un daudzas citas. **Tur ir galdiņi**, kur baudīt šīs daudzās un dažādās tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām.

Veikals ir atvērts no pirmdienas līdz piektdienai no plkst.12:00 līdz 18:00, sestdienās no 10:00 līdz 18:00, svētdienās slēgts.

Savā veikalā laipni ielūdz īpašnieks **Tony Ruggiero** un **Božena Dimants**.

Viņi sniegs izsmelošu informāciju par visu, kas saistās ar tējām.

Adrese - 2708 Lyndale Ave. So., Mineapolē 55408, WWW.Teashop.us; tālr. 612-871-5148.

Draudzes darbinieku KANCELEJAS STUNDAS

Otrdienās - darbvede Elga Pone, 10:00-14:00 dienā.

Trešdienās - māc. Maija Cepure-Zemmele, 10:00-13:00 dienā. -
kasieris Visvaris Ģiga, 10:00-14:00.

Ceturtdienās - māc. Maija Cepure-Zemmele, 10:00-13:00 dienā. -
darbvede Elga Pone, 10:00-14:00 .

Draudzes kanceleja: 612-722-4622. Mācītājas kanceleja: 612-722-0174; mājā: 763-546-8178.

Ja vēlaties runāt ar māc. Maiju Cepuri-Zemmelī, tad lūdzu zvaniet uz viņas mājām
763-546-8178, vai ja ir vēlēšanās satikties, tad sazinoties tādu var izkārtot.

Draudzes locekļus, kuŗi vēlētos mācītāju satikt runas stundu laikā, lūdzam pirms izbraukšanas zvanīt uz baznīcas kanceleju. Iespējams, ka neparedzētu apstākļu dēļ mācītāja ir izbraukusi. Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu piezvaniet durvju zvanu (augšējais zvans-augšējam stāvam, apakšējais zvans-lejas stāvam).

Church Services and Calendar of Events.

March -

Sunday 1 - 11:00 AM - Church Service with Holy Communion and address to children. Fellowship follows service.

Sunday 8 - 11:00 AM - Church Service honoring the memory of Colonel Oskars Kalpaks. Fellowship follows service.

12:30 PM - "DP Album" session - bring your photos from DP camps. They will be scanned in a computer and originals returned to you.

2:30 PM - Funeral Service for Valdis Muriņš.

Sunday 15 - 11:00 AM - Church Service with Holy Communion. Fellowship follows service.

1:00 PM - Annual Meeting of the Latvian Credit Union; lunch following.

Saturday 21 - 2:00 PM - Remembrance program for author and musician Knuts Lesiņš - church Choir with director Guna Skujiņa will participate.

Sunday 22 - 11:00 AM - Church Service with Holy Communion commemorating the 58th Anniversary of the Congregation.

Fellowship and sharing of memories follows the service.

Sunday 29 - 11:00 AM - Church Service with emphasis on victims of Communist executed genocide in Latvia. Fellowship follows service.

April -

Sunday 5 - 10:00 AM - Palm Sunday Service with Choir participation. Fellowship follows service.

1:00-3:00 PM - Travel the World-to Latvia: enjoy music, dance, crafts and traditions of Latvia - at the Landmark Center in St. Paul - free admission, free meter parking.

BALSSI intensive language courses set for July-August 2009 at UW-Madison

Amanda Jātniece

The Center for Russia, East Europe, and Central Asia (CREECA) and the Department of Scandinavian Studies at the University of Wisconsin-Madison will host the Baltic Studies Summer Institute (BALSSI) in the summer of 2009 (June 15-August 7, 2009). Elementary Estonian, Latvian, and Lithuanian language courses will be offered, as well as lectures (in English) on Baltic history and culture and a rich program of cultural events related to the Baltic countries. Information and application materials are available on the BALSSI website: www.creeca.wisc.edu/balssi. The application deadline is April 13, 2009.

BALSSI is sponsored by a consortium of twelve US universities and receives additional support from the Association for the Advancement of Baltic Studies. For further information about BALSSI 2009, contact Nancy Heingartner, BALSSI program coordinator, balssi@creeca.wisc.edu, +1 (608) 262-3379.

Please pass this information on to anybody you think might be interested. Professor and BALSSI director Thomas DuBois is hoping to begin a Baltic Studies program at the University of Wisconsin-Madison, similar to the one already in place at the University of Washington-Seattle. Any support will be greatly appreciated. Contact Thomas DuBois at tadubois@facstaff.wisc.edu.

The article may be found online at
<http://latviansonline.com/index.php/education/article/5259/>

© 1995-2009 Latvians Online

Latvians Online is a global Internet meeting place for persons of all ages with an interest in Latvians and Latvia.
Editor: Andris Straumanis. Contributing editor: Amanda Jātniece.

Informācijas pēcpusdiena par Latviju
Landmark centrā

75 W 5th Str., St. Paulā.

š.g. **svētdien, 5. aprīlī** - no plkst. 13:00 - 15:00 (1:00-3:00 p.p.)

Izstāde, programmā tautas dejas un dziesmas -
 piedalās Teiksma, Pērkonītis, latviešu draudzes koris, Latviešu skola.
 Ieeja brīva.

Enjoy the music, dance, crafts and traditions of Latvia.

Sunday, April 5 - 1:00 - 3:00 PM

Landmark Center - 75 W Fifth Str, St. Paul.

Free admission. (Meter parking is free in downtown St. Paul on Sundays.)

LOAM izkārtojumā.

